

Svatohorský dodatek

935	Nedělní nešpory vánoční	3	967	Soudce všeho světa	55
936	Nedělní nešpory velikonoční	11	968	Ó andělé, dnes sstupte shůry	56
937	Mariánské nešpory	21	969	Ach, můj nejsladší Ježíši	58
938	Salve Regina	29	970	Kristova krev	59
939	Z nebe posel vychází	30	971	Horo krásná	60
940	Narodil se Kristus Pán	31	972	Maria, ó jméno	60
941	Již slunce	32	973	Ó Maria přemilostná	62
942	Jak jsi krásné	33	974	Když těžkou rukou svojí	63
943	Půjdem spolu do Betléma	34	975	Budiž vděčně velebena	64
944	Slyšte, slyšte, pastuškové	35	976	Svatá Maria pros za nás	65
945	Já bych rád k Betlému	36	977	Maria, dnes k tvému trůnu	66
946	Dej Bůh štěstí	36	978	Zdávas, Panno,	
947	Já malý přicházím	37		koruno všech svatých	68
948	Hlehle, támhle v Betléme	38	979	Ve jménu tvém, ó, Bože	70
949	Pásli ovce valaši38		980	Pospěš, duše, do svatyně	72
950	Tichá noc, svatá noc	39	985	Ó, Matko Páně	74
951	Chťic aby spal	40	986	Ať zpěvové slavně zaznějí	
952	Vítej Pane Jezu Kriste	41		(sv. Alfons)	75
953	Co to znamená	42	987	Oslavujeme syna české	
954	Nesem vám noviny	43		matky (sv. J. Neumann)	76
955	Veselte se	44	988	Nebeští kavalérové	77
956	Věřím v tebe Jezu	44	989	Před oltářem Nejvyššího	
957	Vzhůru, Bratři, vstávejte	45		(sv. Petr a Pavel)	79
958	Budiž navěky pochválen	46	990	V zkoušenosti srdce svého	81
959	Rok jeden opět života	46	991	S knězem v tomto okamžiku	82
960	Nový rok běží	47	992	Segne Du Maria85	
961	Rok nový k nám již přichází	48	993	Großer Gott, wir loben dich	85
962	Kamení židé chápají		994	Dans ton sanctuaire	86
	(sv. Štěpán)	49	995	Zdrowaś Maryja, Bogarodzico!	87
963	Miláček Boží Svatý Jan	50	996	Svatohorský Zdravas	88
964	Betléme, město jediné	51	997	Svatohorské Anděl Páně	89
965	Zvelebug, lide nábožný		998	Svatohorské Stála Matka	90
	(sv. Cecilie)	52	999	Svatohorské Vesel se	90
966	Ó Beránku nevinný	54			

Nedělní nešpory

pro dobu vánoční

Úvodní verš

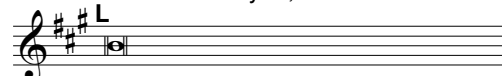
Bo - že, po - spěš mi na po - moc !

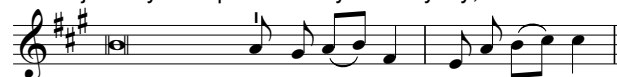
Slyš na - še vo - lá - ní !

Sláva Otci i Synu, * i Du - chu sva - té - mu,

jako byla na počátku i nyní i vždycky, *

a na věky vě - ků. A - men. A - le - lu - ja.

Hymnus

1. Kri - ste, svě - ta Spa - si - te - li, dřív, než

vzni - kl ve - smír ce - lý, tys už zro - zen

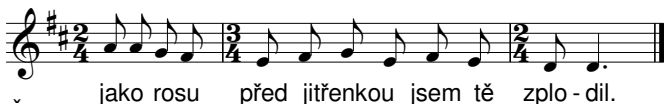

- byl, a O - tci ro - ven ve slá - vě a mo - ci.
2. Záříš slávou Otce svého, / stálá touho tvorstva všeho; / slyš, jak lid tvůj po všem světě / tebe vzývá, miluje tě.
 3. Pamatuji, že ses nám cele / podobným stal v lidském těle, / když ses zrodil z čisté Panny, / Dárce spásy, lidstvu daný.
 4. Dnešní den to znovu hlásá, / že nastala světu spása: / sám jsi přišel k spásě všeho, / Synu Otce nebeského.
 5. Otce tvého nebe, země, / moře, všechno živé plémě / chválí jásotem a zpěvem / za to, že tě poslal na zem.
 6. Tvůj lid, tebou zachráněný, / svatou krví očištěný, / k Betlému se šťastně dívá, / nový hymnus vděčně zpívá.
 7. Tobě, Ježíši, buď sláva, / Bohu Otci, jenž Tě dává / skrze lůno čisté Panny, / plode Ducha požehnaný.

Antifona 1

O - de dne zrození jsi Král a záříš svatostí,

jako rosu před jitřenkou jsem tě zplo - dil.

Žalm 110 (109), 1-5.7

Hospodin řekl mému Pánu: † „**Sed'** po mé pravici, *
dokud nepoložím tvé nepřátele **za podnož** tvým nohám.“
Žezlo moci ti podává **Hospodin** ze Siónu: *
»Panuj **uprostřed** svých nepřátel!«

Ode dne zrození je ti určeno vládnout **v posvátném** lesku: *
zplodil jsem tě **jako rosu** před jitřenkou. -
Hospodin přísahal a **nebude** toho litovat: *
»Ty jsi kněz navěky **podle řádu** Melchizedecheva !«

Hospodin je po tvé pravici, *
potře krále **v den svého** hněvu.
Cestou se **napije** z potoka, *
proto **pozvnese** hlavu.
Sláva **Otci** i Synu *
i **Duchu** Svatému,
jako byla na počátku i **nyntí** i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Opakuje se Antifona 1

Antifona 2

U Hospo - di - na je sli - to - vá - ní,

ho - jné je u ně - ho vy - kou - pe - ní.

Žalm 130 (129),

Z hlubin **volám** k tobě, Hospodine, *
Pane, **vyslyš** můj hlas!
Tvůj **sluch** ať je nakloněn *
k mé snažné prosbě.
Budeš - li uchovávat viny **v paměti**, Hospodine, *
Pane, kdo obstojí?
Ale **u tebe** je odpuštění, *
abychom ti **mohli** v úctě sloužit. -

Doufám v Hospodina, *
duše má **doufá** v jeho slovo,
má **duše** čeká na Pána *

více **než** stráže na svítání. -
Více **než** stráže na svítání *
ať čeká **Izrael** na Hospodina,
neboť **u Hospodina** je slitování, *
hojně je **u něho** vykoupení.

On **vykoupí** Izraele *
ze všech jeho provinění.

Sláva **Otc**i i Synu *
i **D**uchu svatému,
jako byla na počátku i **nyní** i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

Opakuje se Antifona 2

Antifona 3

Na počátku by-lo slo-vo, a to slo-vo byl
Bůh. A dnes se nám na-ro-di-lo ja -
ko Spa-si-tel svě-ta.

Kantikum: Kol. 1,12-20

Radostně **děkujeme** Bohu Otc*i*, *
že nás uschoпил k účasti na dědictví **věřících** ve světle.

On nás totiž **vytrhl** z **m**oci temnosti *
a převedl do království svého **milovaného** Syna.

V něm máme vykoupení *
a **odpuštění** hříchů.

On je věrný obraz **neviditelného** Boha, *
dříve zrozený **než celé** tvorstvo.

V něm bylo stvořeno všechno **na nebi** i na zemi, *
svět **viditelný** i neviditelný:

Ať jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva,
ať jsou to knížata, **ať jsou** to mocnosti. *
Všecko je stvořeno **skrze něho** a pro něho.

Kristus je dříve **než všechno** ostatní *
a **všechno** **trvá** v něm.

A on je hlava těla, *
to je církve:

on je počátek, prvorozený mezi **vzkříšenými** z mrtvých. *
Tak má ve všem prvenství.

Bůh totiž rozhodl, *
aby se v něm usídlila **veškerá** plnost dokonalosti,
a že skrze něho usmíří se sebou všechno tvorstvo
jak **na nebi**, tak na zemi *
tím, že jeho krví prolitou **na kříži** **zjedná** pokoj.

Sláva **Otc**i i Synu *
i **D**uchu svatému,
jako byla na počátku i **nyní** i vždycky, *
a na věky věků. Amen.

Opakuje se Antifona 3

Krátké čtení

1 Jan 1, 1-3

O tom, co bylo od počátku, co jsme slyšeli, vlastníma očima viděli a bedlivě pozorovali a čeho jsme se svými rukama dotýkali, o Slovu života svědčíme a zvěstujeme vám. Život se zjevil, a my jsme ho viděli, Život věčný, který byl u Otce a zjevil se nám. Co jsme tedy viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste i vy měli s námi společenství. Naše společenství je totiž s Otcem a jeho Synem Ježíšem Kristem.

Zpěv po čtení

1. K; 2. L

Slo - vo se sta-lo tě-lem. A - le - lu - ja,

a - le - lu - ja. Pře - bý - va - lo me - zi ná - mi.

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja. Slá - va O - tci,

těž i Sy - nu, i sva - té - mu Du - chu.

Slo - vo se...

Antifona ke Kantiku P. Marie (Magnificat)

Dnes se naro - dil Kri - stus, náš Spa - sitel,
dnes zpívají na zemi andělé, * ra - dují se arch - andělé,
dnes jása - jí spra - vedliví a vo - lají:
Sláva na výsos - tech Bohu! A - le - lu - ja.

Kantikum P. Marie (Magnificat) – Lk 1, 46-55

první verš:

Ve - le - bí * má du - še Hospodina

ostatní verše:

a můj duch jása *

v Bohu mém spasiteli,
Neboť shlédl na svou **nepatrnou** služebnici.*
od této chvíle mne budou **blahoslavit** **všechna** pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, **kteřý** je mocný.*
Jeho **jméno** je svaté.

A jeho milosrdenství trvá **od pokolení** do pokolení *
k těm, **kdo se** ho bojí.

Mocně **zasáhl** svým ramenem,*
rozptýlil ty, kdo v srdci **smýšlejí** pyšně.

Mocné **sesadil** z trůnu *
a **ponížene** povýšil,

hladové nasýtil **dobrými** věcmi *
a bohaté **propustil** s prázdnou.

Ujal se svého **služebníka** Izraele,*
pamatoval na své milosrdenství,

jak slíbil našim předkům,*
Abrahámovi a jeho **potomkům** navěky.

Sláva **Otci** i Synu *
i **Duchu** svatému,

jako byla na počátku, i **nyní** i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Opakuje se Antífona

PROSBY

Při Kristově narození zvěstovali andělé světu pokoj. Proto s jáсотem oslavujeme Krista a zbožně ho vzývejme:

Dej, ať tvé narození přinese světu pokoj.

Pane, tvé narození je zdrojem útěchy pro tvůj lid, — naplň svou církev bohatstvím svých darů.

Tys přišel jako nejvyšší pastýř a strážce našich duší, — dej, ať papež a naši biskupové věrně rozdávají dary tvé milosti.

Králi věčný, ty ses narodil, abys sám na sobě zakusil pomíjivost pozemského života a lidskou nestálost, — dej nám, ubohým smrtelníkům, účast na svém věčném životě.

Tys byl odedávna očekáván a přišel jsi, když se naplnil čas, — ukaž těm, kdo tě dosud očekávají, že už jsi mezi námi.

Stal ses člověkem, abys přinesl nový život lidstvu propadlé-

mu smrti, — dej zemělým, ať se na nich projeví celá krása obnoveného života.

Otče náš.

MODLITBA

Bože, tys obdivuhodně stvořil člověka, a s ještě větší láskou jsi ho obnovil, vždyť tvůj Syn se stal jedním z nás a má účast na našem lidském životě; dej, ať my máme účast na jeho božství. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého...

936

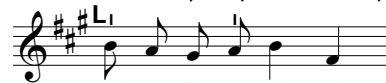
Nedělní nešpory

pro dobu velikonoční

Úvodní verš

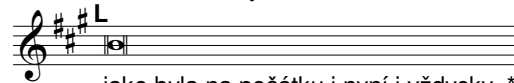
Bo - že, po-spěš mi na po-moc !

Slyš na - še vo - lá - ní !

Sláva Otci i Synu, * i Du-chu sva-té - mu,

jako byla na počátku i nyní i vždycky, *

a na věky vě-ků A - men. A - le - lu - ja.

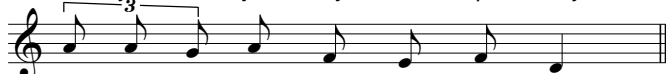
Hymnus

1. U Be-rán-ko - vy ho - sti - ny o - dě - ni rou - chy

bí - lý - mi, když Ru - dým mo - řem pro - šli jsme,

Vla - da - ři Kri - stu zpí - vej - me.

2. Když jeho tělem posvátným / na kříži obětovaným, / sytíme se a pijeme / jeho krev, v Bohu žijeme.
3. Chránění tímto pokrmem / před smrtonosným andělem, / svrhli jsme z beder kruté jeho / tyrana bezohledného.
4. Kristus je naší paschou teď, / on sám se vydal za oběť / a místo přesnic našim rtům / tělo své dává za pokrm.
5. Tys nejčistější Oběti, / zlomila vládu podsvětí. / Z otroctví lid je vykoupěn, / odměna žití kyne všem.
6. Hle, Kristus, když vstal ze hrobu, / jde z pekla v slavném průvodu, / a brány nebes otevřev, / vládce tmy vleče v okovech.
7. Buď věčně, Kriste, věrným svým / plesáním velikonočním. / Nás, milostí tvou vzkříšené, / vem k oslavě své vítězné.
8. Ježíši, každý tvor tě chval, / neboť jsi slavně z mrtvých vstal, / i Otce, Ducha milosti / ať věčně všechno tvorstvo ctí.

A - men.

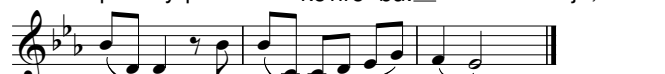
Antifona 1

Ma - ri - e Magdalská a dru - há Ma - ri - e se

při - šly po - dí - vat ke hro - bu. A - le - lu - ja, a - le -

lu - ja, a - le - lu - ja.

Žalm 110 (109), 1-5.7

Hospodin řekl mému Pánu: † „**Sed'** po mé pravici, *
dokud nepoložím tvé nepřátele **za podnož** tvým nohám.“

Žezlo moci ti podává **Hospodin** ze Siónu: *

»Panuj **uprostřed** svých nepřátel!«

Ode dne zrození je ti určeno vládnout **v posvátném** lesku: *

zplodil jsem tě **jako rosu** před jitřenkou. -

Hospodin přísahal a **nebude** toho litovat: *

»Ty jsi kněz navěky **podle řádu** Melchizedecheva !«

Hospodin je po tvé pravici, *

potře krále **v den** svého hněvu.

Cestou se **napije** z potoka, *

proto **povznese** hlavu.

Sláva **Otc**i i Synu *

i **D**uchu Svatému,

jako byla na počátku i **ny**ní i vždycky *

a na věky věků. Amen.

Opakuje se Antifona 1

Antifona 2

Pojd' - te a po - hled' - te na to mí - sto,
kam byl Pán po - lo - žen. A - le - lu - ja.

Žalm 114 (113 A)

Když vytáhl **Izrael** z Egypta, *
Jakubův dům z **cizáckého** lidu,
stal se **Juda** **Boží** svatyní, *
Izrael **Božím** panstvím. -
Moře to **vidělo** a prchlo, *
Jordán se **obrátil** nazpět,
hory **poskočily** jako berani, *
pahorky jako jehňata. -
Co je ti, **moře**, že prcháš, *
Jordáne, že se **obracíš** nazpět,
hory, proč **poskakujete** jako berani, *
pahorky, **proč skáčete** jako jehňata? -
Země, **třes** se před Pánem, *
před **Bohem** Jakubovým,
jenž **mění skálu** v bažinu, *
křemen **v prameny** vod.
Sláva **Otc**i i Synu *
i **Duchu** Svatému,
jako byla na počátku i **ny**ní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Opakuje se Antifona 2

Antifona 3

Ježíš řekl: Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím
ať do Galileje odejdou; tam mě uvidí. A-le-lu - ja.

Srv. Zjv 19, 1-7

A - le - lu - ja.

Ví - těžtví, sláva a moc na - še-mu Bo - hu,
Chval-te našeho Boha, všichni, kdo mu slou-ží - te,
Pán, náš Bůh vševládný u - jal se krá-lov - ství !
Ne - boť nadešla Berán - ko - va svat - ba,

ne - boť jeho soudy jsou pravdivé a sprá - ve - dli - vé.
a kdo se ho bojíte, malí i vel - cí.
Ra - dujme se, jásejme a vzdejme mu čest !
je - ho nevěsta se při - pra - vi - la.

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

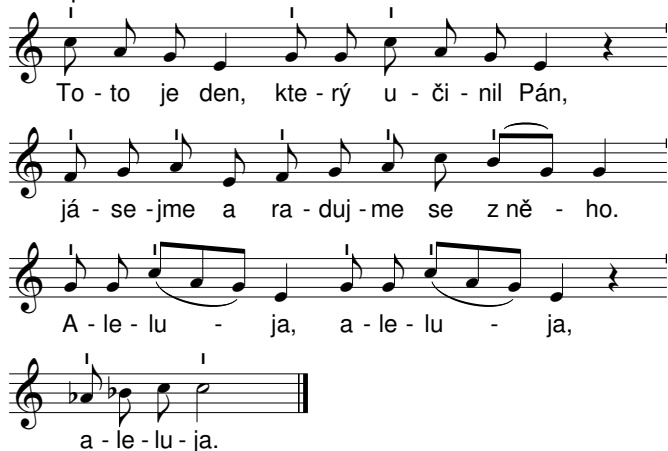
Opakuje se Antifona 3

Krátké čtení

Žid 10,12-14

Kristus podal za hříchy jednu jedinou oběť, a pak se navždycky posadil po Boží pravici a teď už jen čeká, až mu budou jeho nepřátelé položeni k nohám jako podnož. Jedinou obětí totiž přivedl k dokonalosti navždy ty, které posvětil.

Verš po krátkém čtení

To - to je den, kte - rý u - či - nil Pán,
já - se - jme a ra - duj - me se z ně - ho.
A - le - lu - ja, a - le - lu - ja,
a - le - lu - ja.

nebo: Zpěv po krátkém čtení

1. K, 2. L

Pán sku - te - čně vstal. A - le - lu - ja,
a - le - lu - ja. Zje - vil se Ši - mo - no - vi.
A - le - lu - ja, a - le - lu - ja. Slá - va O - tci
i - Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu.
Pán sku - te - čně vstal...

Antifona ke Kantiku P. Marie (Magnificat) pro 1. n. vel.

Ve - čer pr-vního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde
by - li u - čedníci. Ze strachu před Židy mě - li
dve - ře za-vřeny. Stanul me-zi ni - mi a ře - kl:
Po - koj vám! A - le - lu - ja.

Antifona ke Kantiku P. Marie (Magnificat) pro 2. n. vel.

Pro-to-že jsi mě uvi-děl, To-máši, u - věřil jsi.
Blahoslavení, kdo neviděli a uvěřili. A - le - lu - ja.

Kantikum P. Marie (Magnificat) – Lk 1, 46-55

první verš:

Ve - le - bí * má du-še Hospodina

ostatní verše:

a můj duch jásá *
v **Bohu** mém spasiteli,
Neboť shlédl na svou **nepatrnou** služebnici.*
od této chvíle mne budou **blahoslavít všechny** pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, **který** je mocný.*
Jeho **jméno** je svaté.
A jeho milosrdenství trvá **od pokolení** do pokolení *
k těm, **kdo se** ho bojí.
Mocně **zasáhl** svým ramenem,*
rozptýlil ty, kdo v srdci **smýšlejí** pyšně.
Mocné **sesadil** z trůnu *
a **ponižené** povýšil,
hladové nasýtil **dobrymi** věcmi *
a bohaté **propustil** s prázdnou.
Ujal se svého **služebníka** Izraele,*
pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim předkům,*
Abrahámovi a jeho **potomkům** navěky.
Sláva **Otci** i Synu *
i **Duchu** svatému,
jako byla na počátku, i **nyň** i vždycky *
a **na věky věků**. Amen.

Opakuje se Antifona

PROSBY

Kristus za nás umřel, vstal z mrtvých a stále se za nás přimlouvá. Volejme k němu s radostí:

Vítězný Králi, vyslyš nás.

Kriste, světlo a spáso všech národů, — naplň nás ohněm svého Ducha, ať vydáváme svědectví o tvém vzkříšení.

Ať vyvolený národ v tobě pozná očekávaného Mesiáše — a celý svět ať pozná tvou velikou slávu.

Pomáhej nám, ať setrváme ve společenství svatých, — a jednou nám dej odpočinout s nimi od našich prací.

Rozlomil jsi pouta smrti, — znič její vládu i v nás, abychom žili pro tebe, nesmrtelného Vítěze.

Kriste Spasiteli, tys byl pro svou poslušnost až k smrti povýšen do slávy svého Otce, — uveď naše zemřelé, své bratry, do nebeské radosti.

Otče náš.

MODLITBA

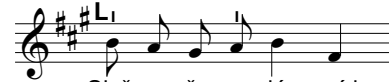
Bože, tvůj jednorozený Syn slavně přemohl smrt a otevřel nám nebe; prosíme tě, dej, ať ve světle jeho vzkříšení vstaneme k novému životu, a obnov nás svým Duchem, abychom směřovali k tobě do nebeské slávy. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého...

Mariánské nešpory

Úvodní verš

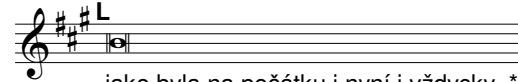
Bo - že, po-spěš mi na po-moc !

Slyš na - še vo - lá - ní !

Sláva Otci i Synu, * i Du-chu sva-té-mu,

jako byla na počátku i nyní i vždycky, *

a na věky vě-ků A - men. A - le - lu - ja.

Hymnus

Jako hymnus se použije píseň „Jako ta růžička krásná,“ č. 803 nebo „Zdravas, hvězdo spanilá,“ č. 816

Antifona 1

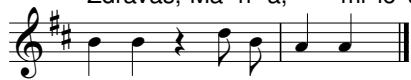

Zdrávas, Ma-ri-a, milosti pl - ná! Pán s tebou!

V době velikonoční:

Zdrávas, Ma-ri-a, mi-lo-sti pl - ná! Pán

s te-bou! A-le - lu - ja!

Žalm 122 (121)

Zaradoval jsem se, když mi řekli: *

»Do domu Hospodinova půjdeme!«

Už stojí naše nohy *

v tvých branách, Jeruzaléme! -

Jeruzalém je vystavěn jako město, *

spojené v jeden celek.

Tam vystupují kmeny, kmeny Hospodinovy, *

jak to zákon přikazuje Izraeli, aby chválil Hospodinovo jméno

Tam stojí soudní stolce, *

stolce Davidova domu. -

Vyprošujte Jeruzalému pokoj: *

ať jsou v bezpečí, kdo tě milují,

ať vládne mír v tvých hradbách, *

bezpečnost v tvých palácích! -

Kvůli svým bratřím a přátelům *

budu říkat: Pokoj v tobě!

Kvůli domu Hospodina, našeho Boha, *

budu ti přát štěstí.

Sláva Otci i Synu *

i Duchu Svatému,

jako byla na počátku i nyní i vždycky *

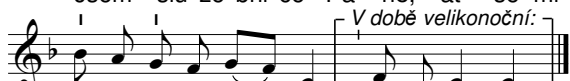
a na věky věků. Amen.

Opakuje se Antifona 1

Antifona 2

Jsem slu-že-bni-ce Pá - ně, ať se mi sta-ne

po-dle slo-va tvé - ho. *V době velikonoční:* [A - le - lu - ja.]

Žalm 116 (115)

Když nestaví dům Hospodin, *

marně se lopotí, kdo jej stavějí;

když nestřeží město Hospodin, *

marně bdí strážce.

Marné je časně vstávat, †

dlouho vysedávat u práce, jíst chléb námahy; *

neboť ve spánku jej dává svým milým. -

Hle, Hospodinovým darem jsou synové, *

odměnou plod lůna.

Čím jsou bojovníku šípy v ruce, *

tím jsou synové z let mládí.

Šťastný je muž, který jimi **naplnil** svůj toulec; *
nepřijdou do hanby, když se budou
v branách soudit s protivníky.

Sláva **Otc**i i Synu
i Duchu Svatému, *
jako byla na počátku i **ny**ní i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Opakuje se Antifona 2

Antifona 3

Po - že - hna - ná jsi me - zi že - na - mi
a po - že - hna - ný plod ži - vo - ta tvé - ho.
V době vel.:
[A - le - lu - ja.]

Ef 1, 3-10

Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána **Je**žíše Krista, *
on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními
dary, (*) protože jsme **spo**jeni s Kristem. -
Vždyť v něm si nás vyvolil ještě **před stvo**řením světa, *
abychom byli před ním svatí a **ne**poskvrnění v lásce;
ze svého svobodného **ro**zhodnutí nás předurčil, *
abychom byli přijati za jeho děti skrze **Je**žíše Krista. -

To proto, aby se jeho vznešené dobrotivosti **vzdá**vala chvála, *
neboť skrze ni nás obdařil milostí
ve svém **mi**lovaném Synu. -

Skrze jeho **krev v něm** máme vykoupění, *
odpuštění hříchů pro jeho **nes**mírnou milost,
kterou nám tak **bo**hatě projevil *
s veškerou **moudrost**í a prozíravostí: -
seznámil nás totiž s tajemstvím své vůle, **† jak se mu** to líbilo *
a jak si to napřed sám **u** sebe ustanovil,
až se naplní čas **pro** dílo spásy: *
že sjednotí v Kristu vše, co je **na ne**bi i na zemi.

Sláva **Otc**i i Synu *
i Duchu Svatému,
jako byla na počátku i **ny**ní i vždycky *
a na věky věků. Amen

Opakuje se Antifona 3

Krátké čtení

Gal 4,4

Když se však naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, naroze-
ného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří
podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny.

Zpěv po čtení v době velikonoční

1. K, 2. L

Buď zdráva Ma - ri - a, mi - lo - sti pl - ná! Pán
s te bou! A - le - lu - ja! Po - že - hna - ná jsi

ty me-zi že-na-mi, a po-že-hna-ný je plod tvého
 lů - na. Pán. s te-bou! A - le - lu - ja!
 Slá - va O-tci i Sy-nu i Du - chu Sva-té - mu.
 Bud' zdrá-va ...

Zpěv po čtení mimo dobu velikonoční

1. K, 2. L

Bud' zdráva Ma-ri - a, mi-lo-sti pl-ná! Pán.
 s te-bou! Po - že - hna - ná jsi ty me - zi
 že-na-mi, a po-že-hna-ný je plod tvého lů - na.
 Pán. s te-bou! Slá - va O-tci i Sy-nu i
 Du - chu Sva-té - mu. Bud' zdrá-va ...

Antifona ke Kantiku P. Marie (Magnificat)

Blahoslavená jsi, Pan - no Ma - ria,
 tys uvěřila, že se řečeno od Pána. A - le - lu - ja.
 splní to, * co ti bylo

Kantikum P. Marie (Magnificat) – Lk 1, 46-55

první verš:

Ve - le - bí * má du-še Hospodina

ostatní verše:

a můj duch jásá *

v **Bohu** mém spasiteli,

Neboť shlédl na svou **nepatrnou** služebnici.*

od této chvíle mne budou **blahoslavít** všechna pokolení,

že mi učinil veliké věci ten, **který** je mocný.*

Jeho **jméno** je svaté.

A jeho milosrdenství trvá **od pokolení** do pokolení *

k těm, **kdo se** ho bojí.

Mocně **zasáhl** svým ramenem,*

rozptýlil ty, kdo v srdci **smýšlejí** pyšně.

Mocně **sesadil** z trůnu *

a **ponížené** povýšil,

hladově nasýtil **dobrymi** věcmi *

a bohaté **propustil** s prázdnou.

Ujal se svého **služebníka** Izraele,*

pamatoval na své milosrdenství,

jak slíbil naším předkům,*

Abrahámovi a jeho **potomkům** navěky.

Sláva **Otc**i i Synu *

i **D**uchu svatému,

jako byla na počátku, i **ny**ní i vždycky *

a na věky věků. Amen.

Opakuje se Antifona

PROSBY

Děkujeme Bohu za velké skutky, které pro naši spásu učinil blahoslavené Panně Marii, a prosme ho:

Bože, naplň nás svou milostí.

Bože, tys dal své církvi v Panně Marii, poslušně přijímající tvé slovo, příklad věrného plnění tvé vůle, — na její přímluvu učiň i z nás věrné učedníky svého Syna.

Tys chtěl, aby se Panna Maria s mateřskou pečlivostí starala o potřeby svaté rodiny v Nazaretě, — na její přímluvu pomáhej všem matkám, aby s láskou plnily své poslání.

Tys posiloval Pannu Marii, když stála pod křížem, a naplnils ji radostí z Kristova vzkříšení, — pomáhej nám, když na nás dolehne utrpení, a posiluj naši naději.

Tys dal lidem Pannu Marii jako Matku milosrdenství, — dej poznat její mateřskou lásku všem, kdo jsou v nebezpečí.

Tys korunoval Pannu Marii nebeskou slávou, — dej i našim zemřelým, ať se spolu s ní navěky radují v tvém království.

Otče náš.

MODLITBA

Bože, vlej nám do duše svou milost, abychom ve spojení s Pannou Marií stále hlouběji prožívali tajemství našeho vykoupení, a dej, ať nás všichni, kdo jsme z andělova zvěstování poznali, že se tvůj Syn stal člověkem, jeho umučení a kříž přivede k slávě vzkříšení. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého...

Sal-ve Re-gi-na Ma-ter mi-se-ri-cor-di-ae
vi-ta dul-ce-do et spes no-stra, sal-ve.
Ad te cla-ma-mus e-xu-lens fi-li-i He-vae.
Ad te su-spi-ra-mus ge-men-tes et flen-tes
in hac lacrimarum va-le. E-ia ergo advocata nostra
il-los tu-os mi-se-ri-cor-des o-cu-los
ad nos con-ver-te. Et Je-sum be-ne-di-ctum
fructum ventris tu-i nobis post hoc exilium ostende.

O, clemens, o, pi - a,
o, dul - cis Vir - go Ma - ri - a.

939

1. Z ne - be posel vy - chá - zí, zdá - vna vin - šo - va -
k Pan - ně Ma - ri - i vchá - zí od Bo - ha po - sla -

ný, ten rajský archanděl nazvaný Ga - bri - el.

2. Pokorně se pokloniv, / koná své poselství, / svou hlavu ctně nakloniv, / ctí svaté panenství, / Pannu pozdravuje, / divnou věc zvěštuje:
3. „Zdrávas, Panno, milostí / božskou naplněná, / krásou všelikých ctností nad jiné vznešená, / porodíš synáčka, / Božího miláčka.
4. Syn Boží těbe volí, / chce tě matkou míti, / jak jen srdce tvé svolí, / hned ho máš počítí; / svol, Panenko čistá, / počni Pána Krista.
5. Proč se rdíš, proč vyptáváš, / jak to může býti? / Ač muže nepoznáváš, nemeškej svoliti. / Panenství nezrušíš, / že jsi Matkou, zkusíš.

6. Neboj se, to učiní / sám Bůh všemohoucí, / tobě čisté zastíní / Duch svatý žádoucí; / co nelze mysliti, / může Bůh činiti.“
7. Když tak Maria slyší / anděla svatého, / dí: „Já jsem ta nejnížší / dívka Pána mého, / chci, ať se mi stane / podle vůle Páně.“
8. Plesej, Královno rajská, / že, jak jsi svolila, / divné věci moc božská / v tobě způsobila, / počalas v svém těle / světa Spasitele.
9. Ó divná věc a nová, / Boha jsi obsáhla, / tak mocná jsou tvá slova, / Bohas z nebe stáhla, / na tvé jedno slovo / vtělil se Bůh Slovo.
10. Milá Boží Matičko, / buď naší řečnicí, / promluv za nás slovíčko, / buď orodovnicí; / koho ty zastáváš, / věčně zachováváš.

940

1. Na - ro - dil se Kristus Pán, ve - sel - me se,

z rů - že kví - tek vy - kvet nám, ra - duj - me se.

Z ži - vo - ta čis - té - ho, z ro - du krá - lov -

ské - ho nám, nám na - ro - dil se.

2. Jenž prorokován jest, veselme se, / ten na svět poslán jest, radujme se. / Z života čistého...
3. Člověčenství naše, veselme se, / ráčil vzítí na se, radujme se. / Z života čistého...
4. Goliáš obloupen, veselme se, / člověk jest vykoupen, radujme se. / Z života čistého...
5. Boží Syn se vtělil, veselme se, / aby hříšné spasil, radujme se. / Z života čistého...
6. Z nebe na zem sstoupil, veselme se, / aby nás vykoupil, radujme se. / Z života čistého...
7. Chudý s námi bydlel, veselme se, / zimu, bídu trpěl, radujme se. / Z života čistého...
8. Ponižení přijal, veselme se, / by nám nebe získal, radujme se. / Z života čistého...
9. Pánem jsa všech pánů, veselme se, / snášel pro nás hanu, radujme se. / Z života čistého...
10. Syn jsa Boha Otce, veselme se, / dán jest zemské Matce, radujme se. / Z života čistého...

941

1. Již Slunce z hvězdy vy-šlo, ra - důj - te se, li - dé,

a na ten-to svět při - šlo pro na - še spa - se - ní,

a - by se na - pl - ni - lo dra - hé za - slí - be - ní

2. Prorocství se naplnilo zdávna vyžádané / od proroků Duchem svatým nám předpověděné, / poslal nám Bůh z výsosti již Emmanuele.
3. Řka: Panna má porodití světa Spasitele / a on má vysvobodit lid od Nepřítele. / Život z Života vyšel, / by nám milost našel.
4. Ó, předivné narození, pro naše spasení / Syna Božího vtělení, jaké ponížení, / lidskému pokolení pro jejich zvelebení.
5. Že maje Boha Otce mocného na nebi, / ráčil jest mítí matku chudičkou na zemi, / aby nás obohatil svou láskou na nebi.
6. Pro nás ráčil pracovati, hlad, žízeň trpěti / a potom umučení trpké podstoupiti, / nám Pokrm i Nápoj chtě tudy způsobiti.
7. Buďmež již všichni vděčni z jeho narození, / ať on nám ráčí dáti věčné požehnání / s Otcem svým i s anjely v nebi přebývání.

942

1. Jak jsi krá - sné, ne - vi - ňá - tko,

vprostřed bí - dy, u - bo - žá - tko. Před te - bou

pa - dá - me, da - ry své sklá - dá - me.

2. Já ti nesu dvě kozičky, / by zahrály tvé údičky, / já zas drobet mlíčka, / by kvetly tvá líčka.

3. Já ti nesu veselého / beránka ze stáda svého, / s ním si můžeš hrát, / libě žertovati.
4. A co my ti nuzní dáme, / darovati co nemáme. / My ti zadudáme, / písně zazpíváme.
5. Pastuškové mu dudají, / zvuky dud se rozléhají, / slavně dudy dují, / všichni prozpěvují.
6. Měj se dobře, Jezulátko, / přespanilé Pacholátko, / s tebou se loučíme, / Bohu poroučíme.

943

1. Půjdem spo-lu do Betléma duj - daj, - daj - daj,

daj - daj - dá. Je - ží - šku, pa - ná - čku,

já tě bu - du ko - lí - ba - ti, Je - ží - šku,

pa - ná - čku, já tě bu - du ko - lí - bat.

2. Začni, Kubo, na ty dudy: / dudaj, dudaj, dudaj dá! / Ježíšku...
3. A ty Janku, na píšťalku, / dudli, tudli, dudli dá! / Ježíšku...
4. A ty, Mikši, na housličky: / hudli, tydli, hudli dá! / Ježíšku...
5. A ty, Vávro, na tu basu: / rum, rum, rum, rum, ruma dá! / Ježíšku...

944

1. Sly - šte, sly - šte, pa - stu - ško - vé,
ja - ké zně - jí zpě - vy - no - vé

v té - to no - ční ho - di - ně

u - be - tlém - ské je - sky - ně.

2. Andělé tam sestupují, / čest a slávu prozpěvují / pacholíčku zkroušeně, / jenž si hová na seně.
3. Děťátko to Syn je Boží, / od něho je všechno zboží, / a zde leží maličký, / synek chudé matičky.
4. Pěstoun Josef po Betlémě / hledal nocleh Pánu země; / nikdo neměl místečka / pro tohoto poutníčka.
5. Tehdy Matka v noční době / zvolila stáj za byt sobě, / v kouteček ten nejnižší / sestoupil Pán nejvyšší.
6. V jeslích leží pacholátko, / plesej, plesej, blahá Matko, / byť i Betlém neznal tě, / ty zde nejsi v samotě.
7. Andělů sbor jak své paní / s uctivostí se ti klaní, / nemluvíňátko líbají, / radostně je vítají.
8. Nejsi více chudá žena, / pastýři zde na kolena / před tvým Synem padají, / písně chvály zpívají.
9. Také od východu z dáli / pospíchají moudří kráží, / aby vzdali chválu, čest / tomu, jenž Pán králů jest.
10. I my jdeme k chudé stáji, / ta dnes podobá se ráji, / andělské tam zpěvy zní / a sám Pán Bůh bydlí v ní.
11. U Syna rač, drahá Máti, / laskavě se přimlouvati, / ať svou ruku vztáhne k nám, / laskavě ať žehná nám.

945

1. Já bych rád k Betlému, k Je-ží-šku malému.

Mám do - ma kře-pe-li - čku a pě - knou

že - žu - li - čku, ty mu od - ve - du.

2. Bude žežulička / vyřázet Ježíška, / u hlavičky jeho sedávat, / líbezně mu bude kukávat (/ ku-kuku, ku-kuku). / Zdráv budiž Ježíšku.

3. Bude křepelička, / vyřázet Ježíška, / u hlavičky jeho sedávat, / „pět peněz“ mu bude čítávat, (/ pět peněz, pět peněz). / Ach, kýž jsem v nebi dnes.

946

1. Dej Bůh ště - stí to - mu do - mu,
my zpí - vá - me Pá - nu Bo - hu.

Ma - lé - mu Dě - řá - tku, Kri - stu Je - zu -

lá - tku, dnes v Be - tlé - mě na - ro - ze - né - mu.

2. On rozdává štědrovníčky, / jabka, hrušky a trojníčky, / za naše zpívání, / za koledování, / dejž vám Pán Bůh své požehnání.

947

1. Já malý přicházím ko - le - do - vat, co u - mím

o Kri - stu pro - zpě - vo - vat: že se na - ro - dil

v Be - tlé - mě v chlé - vě, chci zvě - sto - vat.

2. Chudý je, nahý je, trpí zimu, / kdybych měl co bych chtěl, dal bych jemu, / já malý záček, plínku i fáček i peřinu.

3. Dost málo darujte, groš neb zlatý, / budete po smrti za to vzati / do nebe jistě, pravím na místě, mezi svaty.

4. Jestli nic nedáte, nebroukejte / a na mé zpívání nefoukejte: / až větší budu, líp zpívat budu, jen počkejte.

948

1. Hle - hle, támhle v Be - tlé - mě sví - tí se tam,

zdá se mně; nad Be - tlé - mem sví - tí hvě - zda,

ta jest nám ne - o - by - čej - ná, co to tam mů -

že bý - tí? Mu - sí - me_ to zku - si - ti.

Dudly, dudly, dudly, dudly, dudly, dudly, du - dli - dy.

2. Mně se bratři všecko zdá, / že jest dobrá novina; / neb tam všecko poskakuje, / radostí tam všecko žije, / malí, velcí, tam skáčí, / líbezně dudy hučí. [: Dudly, dudly... :]

949

1. Pásli ovce Va - la - ši, při betlémské sa - la - ši.

Hajdom, hajdom, tydlidom. Hajdom, hajdom, tydlidom.

2. Anděl se jim ukázal, / do Betléma jít kázal. / Hajdom, hajdom...

3. Vstaňte hore a choďte, / Pána Krista najděte. / Hajdom, hajdom...

4. Najdete ho v jesličkách / ovinutého v plencičkách. / Hajdom, hajdom...

5. Anděl zpívá písničku, / pozdravuje matičku. / Hajdom, hajdom...

6. Zdrávas, Panno Maria, / Matko Boží spanilá! / Hajdom, hajdom...

7. Maria se starala, / kde by plének nabrala. / Hajdom, hajdom...

8. Utrhneme z růže květ, / obvineme celý svět. / Hajdom, hajdom...

950

1. Ti - chá noc, sva - tá noc, ja - la lid

v bla - hý klid. Dvě jen srd - cí tu
hvě - zdy při svi - tu

v Be - tlé - mě bdí, v nichž ma - lé dě - ťá - tko
u je - slí dlí,

spí,___ v nichž malé dě - tá - tko spí. ___

2. Tichá noc, svatá noc. / Co anděl vyprávěl, / přišel s jasností v pastýřův stan, / zní již z výsosti, z všech země stran: / Vám je dnes Spasitel dán. / Přišel Kristus Pán.
3. Tichá noc, svatá noc. / Ježíšku na líčku / boží láska si s úsměvem hrá, / zpod zlaté řasy k nám vyzírá, / že nám až srdéčko plá, / vstříc mu vděčně plá.

951

1. Chtíc, a - by spal, tak zpí - va - la Sy -
Ma - tka, jež po - no - co - va - la, mi -

ná - čko - vi Ny - nej, roz - koš - né Dě - tá - t -
lá - čko - vi:

ko, Sy - nu Bo - ží; ny - nej, ny - nej, Ne -

m - lu - vňá - tko, svě - ta zbo - ží.

2. Tobě lůžko jsem ustlala, / Spasiteli; / tvory k tvé chvále zvolala, / Stvořiteli. / Nynej, krásno a koruno / svrčovaná, / nynej, milujících cenno / vinšovaná.

3. Nynej, ta jest matky žádost, / holubičko; / nynej, všech anjelův radost, / má perličko. / Slávu, chválu vždy nabudeš / od mamičky, / když se vyspíš, jísti budeš / med včeličky.

4. Osladím' nim tvou kašičku / k tvé libosti; / otevřeš, vím, tvou hubičku / k té sladkosti. / Nynej, ráje mého kvítku, / rozmaryne, / z tebeť sobě dělám kytku, / jenž nezhyne.

5. Ó fialo, ó lilium, / ó růže má! / Nynej, vonné konvalium, / zahrádko má. / Ó loutno má, ó labuť má, / můj slavičku! / Nynej, libezná harfo má, / cymbálíčku.

6. Na dobrou noc, ej hubička, / nynej, dítě: / kolíbat bude matička, / nynej hbitě. / Spí miláček, umlkněte, / anjelové, / se mnou k Bohu přiklekněte, / národové.

952

1. Ví - tej, Pa - ne Je - zu - Kri - ste, na - ro - ze -

ný z Pan - ny či - sté, ví - tej, la - ska - vé

dě - tá - tko, roz - to - mi - lé ne - mlu - vňá - tko.

2. Jsi maličký a skrovničký, / však velikým Bohem vždycky, / jsi subtilný, jsi outlíčký, / ač jsou magnét tvé očičky.

3. S touto moci táhneš k sobě / srdce lidské, spojiv sobě, / tak ty ve mně a já v tobě / přebýváme v každé době.

4. V tom společném přebývání, / ach, jak svatě milování! / Ach, jak zázračné konání, / jak milé božské kochání!

5. Ležíš v jeslech obvinutý, / však i někdy rozvinutý, / abys střílel k srdci mému / jako k terči laskavému.
 6. Střílej, šťastný myslivečku, / raniž mne, mocný střelečku, / lice tvé jako růžičky, / jasné přebystřené očičky.
 7. S těmi poručíš mne všeho / a tak opanuješ všeho. / To sobě z srdce vinšuji, / na stotisíckrát vinšuji.

1. **Ne - sem vám no - ví - ny,** po - slou - chej - te.
 z Be - tlém - ské kra - ji - ny, po - zor dej - te.

Slyšte je pilně a neomylně; roz - jí - mej - te!

953

1. **Co to zna - me - ná** me - dle aj no - vé - ho?
 Ne - vi - dě - li - jsme ne - be tak ja - sné - ho:

mě - síc pře - krá - sně svítí mu - sí to ně - co bý - ti,

zpí - va - jí li - bým hla - sem an - dě - lé;
 pa - stý - ři vy - tru - bu - jí ve - se - le,

nikdy tak ne - dě - la - li, by v noci tru - bo - va - li:

„Slá - va Bo - hu na vý - sosti“ prozpě - vo - va - li.

2. Syna porodila čistá Panna, / v jesličky vložila Krista Pána. /
 [: Jej ovinula a zavinula :] / plenčičkami.
 3. K němužto anděl z nebe přišli, / i také pastýři jsou se sešli. /
 [: Jeho vítali, jeho chválili, :] / dary nesli.
 4. Anděl Páně jim to sám přikázal / když se jim na poušti všem ukázal, /
 [: k Betlému jíti, neprodlévati :] / hned rozkázal.
 5. Ejhle, při Kristovu narození / stal se div veliký v okamženi, /
 [: neboť noc tmavá se proměnila :] / v světlo denní.
 6. Anděl v oblacích prozpěvují, / narození Páně ohlašují, /
 [: že jest narozen, v jeslích položen, :] / oznamují.
 7. My také, křesťané, nemeškejme, / k těm svatým jesličkám pospíchejme, /
 [: Ježíše svého, Pána našeho :] / přivítejme.
 8. Vítej nám, Ježíšku, z nebe daný, / který se narodil z čisté Panny, /
 [: pohlédni na nás a přijmi od nás :] / tyto dary.
 9. Z nebe jsi sestoupil z pouhé lásky, / krásné Jezulátko, kvítku rajský, /
 [: jak jsi spanilý a ušlechtilý, :] / celý krásný.
 10. Tak jsi svůj lid sobě zamiloval, / žes i pro něj sebe nelitoval, /
 [: sstoupil jsi z nebe, abys jen sebe :] / obětoval.
 11. Přijmi ty nábožné dary od nás, / milostivý Králi a Pane náš. /
 [: Svoje poddané, tobě oddané :] / ty dobře znáš.

12. Děkujem ti za tvé narození, / které nám přineslo
vykoupení, / [: na které jistě čekalo lidské :] / pokolení.
13. Žádáme srdečnou zkroušeností, / by jsi nás uvedl
do radosti, / [: tam, kde přebýváš, slávy požíváš :] /
na věčnosti.

955

1. Veselte se, ra-duj-te se! Na-ro-dil se

v té chví-li Je - ží - šek ro - zmi - lý, v je - sli - čkách

on le - ží, pa - stý - ři tam bě - ží, ple - sa - jí,

zpí-va - jí, Je - ží - ška ví - ta - jí, ví - ta - jí.

2. I my děti / chcem tam spěti, / Ježíška vítati, / Jemu zazpí-
vati: / Ježíšku maličký, / měj vždy rád dětičky! / Srděčko,
dušičku / dáme ti, Ježíšku, Ježíšku!

956

1. Vě-řim v tebe, Je - zu, Sy - nu Bo - ží pra - vý,
jenž jsi při - šel na svět z trů - nu věčné slá - vy;

divem počat z Du - cha, zrozen z čisté Paň - ny,

a - bys dí - tky E - vy uved v nebes brá - ny.

2. Chudobu jsi snášel, / mnohou strast a bídu, / cestou kříže
kráčel / za hřích svého lidu, / ukřižován umřel, / třetí den
vstal z hrobu, / z nebe poslal Ducha / v zaslíbenou dobu.
3. Jenž se pro nás hříšné / z Panny čisté zrodil, / přijde opět
z nebe, / aby všechny soudil. / Kľaňme se mu vděčně /
v tomto svatém čase, / služebníkem stal se / k naší věčné
spáse.

957

1. Vzhůru, bra - tři, vstá - vej - te, ve - se - lou noc

dě - lej - te. Sly - še - li jsme no - vi - nu,

teď s ry - chlo - stí k Be - tlé - mu pojed - me,

pojd' - me a ne - me - škej - me!

2. Ó, zanechme stádo stát, / nemáme se čeho bát; / andě-
lovy mocnosti, / nebe plné jasnosti / prozpěvujme Bohu
s vroucností.

3. Slavičkové zpívejte, / vesele prozpěvujte. / Slavičkové zpívali, / Boha zvelebovali; / i my také pojďme zpívatí.

958

Na nápěv „Chtíc, aby spal“, č. 220 nebo č. 951

1. **Budiž navěky pochválen** za milosti / Bůh, ve třech osobách jeden od věčnosti, / děkujeme, že nám pomáhal svou štědrostí, / nový rok nám začítí dal v kajícnosti.
2. Utekl jako chvílička rok minulý, / jako voda uplynul nám čas převzácný, / mohli jsme si v něm zasloužit požeňnaní / postem, modlitbou, štědrými almužnami.
3. Ach běda, že jsem zanedbal svatých ctností / a držel se světa zlého všech marností, / pýchou, lakomstvím, závistí se provinil, / velebnost Boha živého jsem neucitil.
4. A proto cokoli zlého jsem učinil, / toho lituji a prosím, bys odpustil, / neodmítej nám, Bože náš, svoji milost, / abychom tě mohli chválit celou věčností.

959

Na nápěv „Chtíc, aby spal“, č. 220 nebo č. 951

1. **Rok jeden opět života** / uplynul nám, / spěcháme s díkem radostným / ve svatý chrám. / Na věky chválen budiž Bůh / dobrotivý, / Otec a Syn i svatý Duch, / milostivý.
2. Láska tvá Pane otcovská / v minulých dnech, / sílila nás a chránila / ve strastech všech. / Jaký to vzácný pro nás byl / milosti čas, / na cestu spásy volal nás / vlídně Tvůj hlas.
3. Do knihy věčné život psal / dobro i hřích, / ó jak je šťastno srdce všech / spravedlivých. / Hříchu všech Bože, litujem, / milost nám dej, / od sebe duše kající / nezamítej.

4. Když by nám tvoje dobrota / neskonala, / nový rok ještě života / darovala, / chceme vždy dbáti upřímně / zákona cest, / ráčíš jen Bože milost Tvá / k spásě nám vést.
5. Čeká-li nás snad v roce tom / zármutku tíž, / k pomoci přispěj, sílu dej, / nésti ten kříž. / Z ruky tvé příjmem, co jest nám / usouzeno, / za všechno budiž Tvé jméno / velebeno.
6. Ty jsi náš tvůrce, Těšitel, / Spasitel náš, / duší svých věrných bez rady / nezanecháš, / s nebe nám pošleš pomoc svou / v příhodný čas, / k přístavu míru věčného, / povedeš nás.
7. Račiž nám, Pane, žehnati / v milosti své, / živnosti, role chrániti / dobrotivě. / Dej, ať se láskou bratrskou / milujeme, / na věky s Tvými svatými / radujeme.

960

všichni:

1. No - vý rok bě - ží, v je - sli - čkách le - ží,

jeden: *všichni:*

ach, co, — co? Dě - ťá - tko ma - lý,

vzdej-mež mu chvá - ly — na — ze - mi.

2. Jak ho poznáte, / když ho neznáte: / Ach co, co? / Špatně zavité, / ne v aksamitě, / ubohé.
3. Králové jedou, / koruny kladou / Než odkud? / Z východu slunce, / hledají konce, / spasení.

4. Anjelé, hrejte, / sladce spívejte, / Než co, co? / „Chvála na nebi, / pokoj na zemi / buď lidem.“
5. Nuž pastuškové, / mějte hotové / *moldánky*. / Hrejtež veselé, / a jdětež směle / k jesličkám.
6. Sebou vezmouce / mlíka do hrnce / ty, *Vávro*. / Mikši, tvarůžky / vezmi, do nůšky / to dejte.
7. Třetí, Bartoni, / kozlátko malý, / *strakatý*, / vem z stáda svého / roku nového / Dítěti.
8. Josefe starý, / přijmiž ty dary, / *ihned, hned*. / Kolíbej Dítě, / vař kaši hbitě / malému.
9. By Dítě svaté / mohlo pospati / *bez pláče*, / my zas půjdeme, / k stádu chvátejme / na poušti.
10. Již se vracujem, / Bohu děkujem / *Než zač, zač?* / Že nám zjeveno / to sladké jméno: / Pán Ježíš.

961

1. Rok no - vý již k nám při - chá - zí, v němž

má bý - ti ve - sel ka - ždý. Ra - duj - me se, ve -

sel - me se v tom - to no - vém ro - ce.

2. Pán Ježíš, Spasitel světa, / chránil nás již mnohá léta. / Radujme se...
3. Víc učinil dobrodiní, / než je v roce okamžení. / Radujme se...

4. Za ta dobrodiní mnohá / sluší se chváliti Boha. / Radujme se...
5. Otče, Synu, svatý Duše, / slyš pokorné prosby naše. / Otevři své štědré ruce / v tomto novém roce.
6. Rač nám hříchy odpustiti, / duši i tělo živiti. / Otevři...
7. Dej nám život i smrt dobrou, / potom věčnou radost s tebou. / Otevři...
8. Amen, amen, zač prosíme, / vírou v Krista obdržíme. / Otevři...

962

1. Ka - me - ní Ži - dé chá - pa - jí, o - dě - vy

ry - chle sklá - da - jí. Ja - ké to no - vi - ny?

Ša - vel sám je - di - ný za strá - žné - ho

se vy - dal, o - dě - vu by všech hlí - dal.

2. Nebe otevřeně vidí, / *zakoušejíc křivdu lidí*, / arcimučedníků, / Boží služebníček. / Též na Otce pravici / Moudrost věčnou stojící.
3. Pravdu z oust svatých slyšeli, / víry přiložit nechtěli, / protož hned chvátali, / na něj se sáпали, / až ukamenovali, / vůli svou vykonali.

4. On na kolena padnouce, / modlil se jest, takto řkouce: / „Bože milostivý, / Otče dobrotivý, / duši mou ti poručím, / již se s tím světem loučím.
5. Za hřích neklad' jim to, Pane, / co se mně tu od nich stane;“ / tak když se horlivě / modlil spravedlivě, / duše se rozdělila / s tělem, s Bohem spojila.
6. Žádáme, svatý Štěpáne, / ta milost ať se nám stane, / bychom protivníkům, / všem naším viníkům / mile vše odpustili, / nad žádným se nemstili.

963

1. Mi - lá - ček Bo - ží, sva - tý Jan, o němž po -

vě - děl - Kri - stus Pán: Ne - um - ře smr - tí

o - ha - vnou, um - ře smr - tí při -

ro - ze - nou a vel - mi při - je - mnou.

2. Toho jest Kristus miloval, / jej na prsou svých pěstoval, / pro velikost jeho ctnosti, / v které trval bez těžkosti / ve vší šlechetnosti.
3. Panicem zůstal pro Pána, / pročež jemu drahá Panna / kšaftem poručena byla, / jež bolest za zlost trpěla, / když pod křížem stála.

4. Příčinou jeho dnes víno / bývá v Kristu posvěceno, / dává se lidu k nápoji, / bychom v Kristu nejraději / měli svou naději.
5. Zlého nás ráčí chrániti, / otrávení zachovati, / tak, jako Jana svatého / chránil od jedu vlitého / v nápoji skrytého.
6. Proto dnes pijíce víno, / jenž jest v Kristu posvěceno, / netupme ho zoufajíce, / ale chvalme, doufajíce, / nepochybujíce.
7. Ó, pro Janovu přímluvu / Kriste, již s námi tvou smlouvu / učíš, smiluj se nad námi, / po smrti v tvém obyvání / přej nám přebývání.

964

1. Be - tlé - me, mě - sto je - di - né, ve svě - tě sla -

vné nad ji - né! Aj, te - bou z ne - be sem

při - šel náš vůd - ce, Pán a Spa - si - tel.

2. Nad tebou vzešel hvězdy lesk, / jenž převyšuje slunce blesk; / to nebeské je znamení / Božího v Panně vtělení.
3. Když mudrci to uzřeli, / své dary hned otevřeli: / kadidlo, myrhu Dítěti / a zlato dali oběti.
4. Kadidlem Božství velebí, / a zlatem Krále na nebi, / a vonnou myrhou sabejskou / tvou značí hrobku pozemskou.
5. Buď Kristu oslava a čest, / jenž národům dnes zjeven jest, / též Otci, Duchu svatému; / čest věčná Bohu věčnému.

965 A

1. Zve - le - buj, li - de ná - bo - žný, vznešenou
Bo - ha a svatých mi - lo - vný,

Bo - ží re - ky - ni, oslavuj Pan - nu mi - lo - stnou,

mučedni - ci Bo - ží sta - tnou, sva - tou pan - nu

Ce - cí - li - i.

965 B

1. Zve - le - buj, li - de ná - bo - žný, Bo - ha a

sva - tých mi - lo - stný, vzne - še - nou Bo - ží re - ky - ni,

o - sla - vuj Pan - nu mi - lo - stnou, mu - če - dni -

ci Bo - ží sta - tnou, svatou pan - nu Ce - cí - li - i.

2. Vznešeným se skvěla rodem, / i něžné krásy půvabem,
/ co hvězda jasná, spanilá. / Jsouc věku ještě útlého, /
vedením Ducha svatého / cele se Kristu oddala.
3. V Kristu co ve svém ženichu / hledala sladkou útěchu, /
obětovala Jemu vše. / V Jeho srdci se kochala / a z této
studně vážila / vždy nevýslovné rozkoše.
4. Valeriánu jsouc dána / za ženu, panna šlechetná, /
zachovala přec panenství; / získala chotě zázračně, / též
jeho bratra vítězně / k velké oslavě křesťanství.
5. Jak ona předpověděla, / spatřili oba anděla, / jenž její
tělo ostříhal. / Jim pak, co věrným křesťanům, / všech
svatých v nebi ctitelům, / ukrutně kat jest hlavu s'tal.
6. Hned na to i Cecilie, / církve to čistá lilie, / zajata jest
a mučena; / nechtěla statky vydati, / ani se bohům klanět -
ti, / jak k tomu byla nucena.
7. Statky, jež byla zdédila, / vše mezi chudé rozdala, / za -
chovala je nejlépe. / Klanět se bohům šeredným, / toť pro
ni skutkem ohavným / jakž víra zakazuje.
8. Svěťice tři dni krvácí, / pohanství mocně vyvrací, / opěvá
víru křesťanskou. / Třetího pak dne svou duši / vydává
Pánu Ježíši, / korunu běže nebeskou.
9. Pros za nás, slavná svěťice, / u Boha, bychom své srdce /
Jemu též v oběť přinesli, / líbice se mu zbožností, / vírou
nezlomnou, vší ctností / za tebou k nebi se nesli.

1. Ó, Be-rán-ku ne-vin-ný, Pa-ne Je-zu Kri-ste,

od-pust-na-še mno-hé vi-ny, Synu Panny či-sté;

a smi-luj se nad ná-mi.

2. Víme, že jsme zhřešili proti Tvé milosti / přikázání Tvá rušili svými nepravostmi, / ó, smiluj se nad námi.
3. Tys ta jediná oběť dostiučinění, / Tys výplata za všecken svět, tys naše spasení, / ó, smiluj se nad námi.
4. Tys ta naše naděje, útočiště jisté, / bez Tebe se nám zle děje, bídni jsme zajisté, / ó, smiluj se nad námi.
5. Před Otcem nás omlouvej, ukaž mu své rány / za nás hříšné se přimlouvej, ukaž bok proklaný, / ó, smiluj se nad námi.

1. Soud-ce vše-ho svě-ta, Bo-že, před trů-nem

tvým ne-po-mů-že žá-dné-mu nád-her-

nost je-ho, byť měl slá-vu svě-ta vše-ho.

2. Jen to samo všechno zmůže, / jen to od pekla pomůže, / když kdo, jsa pokorný, tichý, / a své vyznáváje hříchy,
3. před tebou se srdcem níží, / k takovému hned se blíží / tvá milost, a jej podpíráš / a s láskou na něj pozíráš.
4. Pro Kristovo ponížení, / za nás dostiučinění, / sešli mi za dar z výsosti, / Bože, pokoru s tichostí.
5. Nedej mít se pyšně, hrdě, / k bližním mstivě snad a tvrdě. / Nechť křivdy tobě samému, / soudci poroučím pravému.
6. Vše ať přijímám od tebe, / nermoutě druha ni sebe, / i to největší trestání / v pokoře a děkování.
7. Ty shlížíš k poníženému, / v srdci, v duchu sevřenému, / ty, Pane, víš, co mi škodí, / víš také, co k dobru vodí.
8. Nechť se ani pro dary tvé, / jež propůjčuješ z lásky své, / pyšně nikdy nevypínám / a svým bližním nepohrdám.
9. Račiz tedy, milý Pane, / obdařiti pokorou mne, / svou milost se mnou konati, / v lásce své dej setrvati.

1. Ó an - dě - lé, dnes sstup - te shů - ry
 a spěj - te me - zi na - še ků - ry,
 neb sla - vný den pro vás i nás,
 neb sla - vný den pro vás i nás!
 Hle, toť ten chléb, jež po - ží - vá - me,
 a jímž své du - še sy - tí - vá - me,
 jež zdo - bí, sí - lí, bla - ží nás,
 jež zdo - bí, sí - lí, bla - ží nás.

2. Tu noc, v níž před svým utrpením, / prv než byl zrazen
 políbením, / [: Pán s svými posléz stoloval. :] / On oběť
 smrti slavit míně, / vzal chléb a kalich, díky čině, /
 [: jim slavit takto zvěstoval: :]
3. „Hle, jezte, pijte, co vám dávám, / to na památku zane-
 chávám, / [: to je mé Tělo, to Krev má. :] / Když chléb
 a víno posvětíte, / též vy ty dary proměníte / [: v mé Tělo,
 v Krev mou, jako já.“ :]
4. Ó lásky Božské hlubokosti, / v které na tom nebylo dosti, /
 [: že Kristus Pán byl ponížen. :] / Že ochotně všem lidem
 sloužil, / že po spáse naší jen toužil, / [: zač od zrádců byl
 osočen. :]
5. Že nemocné On uzdravoval, / že k Bohu hříšné obracoval, /
 [: že hlasatelem pravdy byl, :] / že ráčil z kalichu muk píti, /
 smrt hořkou kříže podstoupiti, / [: by od pekla nás vykoupil. :]
6. Ó nikoli, hle nový plamen, / své lásky darů nový pramen /
 [: v svém Srdci chová Kristus Pán. :] / On s milostí svou
 k nám chce vjíti / a s námi věčně spojen býti, / [: tím
 závdavek nám k nebi dán. :]
7. Chce v duši naší sídlo míti / a v rány její lék svůj vlíti, /
 [: ach, jak nás vroucně miluje! :] / By nezmámil lesk naše
 zraky, / na sebe vzal On chleba znaky, / [: tak skrytý nám
 se sděluje. :]
8. Ó křesťane, pojd' věnce vítí, / pojd' chrám i oltář ozdobiti /
 [: a spěchej k dnešní slavnosti. :] / Tam k Pánu duch tvůj
 ať se vznese, / jež sluha Církve v rukou nese / [: v té
 nejsvětější Svátosti. :]
9. Ó ať se každý v průvod staví, / jež Kristus Ježíš sám
 dnes slaví, / [: jsa od andělů provázen. :] / Ať srdce každé
 láskou vznítá / ctí v pokoře to tělo svaté, / [: ať světi slav-
 ně dnešní den. :]

10. My tedy všichni zaplesejme / a hlasně Pánu chválu
vzdejme, / [: že On v své církvi pořád dlí, :] / že jak Berá-
nek na oltáři, / kdy skrytý jsa před lidskou tváří, /
[: nad svými dětmi v lásce bdí. :]
11. Sem k tobě, Bože všechněch věků, / ty chlebe silný,
slabých léku, / [: my béřem útočiště své. :] / Nám nedej
v lásce zeslábnouti / a v hříchu nedej zahynouti, /
[: buď chváleno vždy jméno tvé! :]
12. Když strasti, Ježíši, zde máme, / jen k tobě se my utí-
káme, / [: kde ve chrámě máš stánek svůj. :] / Až někdy
smrti den se sblíží / a odchod náš když hrůza ztíží, / [:
kéž v tobě těchu lid má tvůj! :]

969

Na nápěv jako „Ach můj nejsladší Ježíši“, č. 301

- 1. Ach můj nejsladší Ježíši,** / dárce života mého, / kterýžto
plyne v hojnosti / ze studně srdce tvého. / Tys, Pane,
plný milosti / a v hojnosti ji dáváš / všemu stvoření pod
nebem, / každému ji podáváš.
- Zvlášť těm, kdo myslí na tebe / a tebou se spravují, / své
práce, všechny starosti / tobě jen obětují. / Ty rád po-
máháš každému, / jsi plný smilování, / kdo ho jen hledá
u tebe, / najde ho bez meškání.
- Snášel jsi pro mne tak mnoho / šels až na dřevo kříže /
a často jsi pod ním klesal, / nemoha snést tíže. / Ach,
přerozkošná ramena, / co jste se obtížila, / abyste vůli
Otcovu / pro ovce vyplnila.
- Nezůstala krůpěj krve / v tvém božském těle žádná, / aby
vylita nebyla, / ach, ukrutnost přezrádná! / Ale i krůpěje
vody / ven z boku tvého vyšly, / aby jen všichni hříšníci /
pod milost kříže přišli.
- Ach, můj předobry Ježíši, / pasiž mě pod svou stráží / ať
bída světa tohoto / zlobou mě neuráží, / ale ať jsem obhá-

jený / před ukrutností jeho, / nechť jsem mile zastíněný /
rukou pastýře svého.

6. A když přijde má hodina, / musím ze světa jíti, / na nic se
neohlížeje / zde všechno opustiti. / Dej, ó můj nejsladší
Pane, / abych tvoji tvář spatřil, / s tvými ovceci milými, /
a navěky tě chválil.

970

Na nápěv „Soudce, všeho světa“, č. 967

- 1. Kristova krev, spravedlnost,** / je svatební můj šat
a skvost, / jímž pro nebe se přistrojím, / a před Bohem
tak obstojím.
- V Ježíše cele já věřím, / v té víře smrti neuzřím, / již bo-
hudík jsem všeho prost / a dluh můj splacen na věčnost.
- Již smazán je i zápis ten, / jenž proti mně byl vystaven, /
krev kříže všecko obmyla / a staré věci zrušila.
- Vím, že krev jeho předrahá / je věčně vzácná u Boha, /
že na ni patří s libostí / a slyší naše žádosti.
- Té svaté krve krůpěje / jsou jediná má naděje, / ať živ
jsem nebo umírám, / v Kristově kříži spásu mám.

971

1. Ho-ro krá-sná, spanilá, Ma-ri-a kde pře-bý-vá.

Jak jsi krásná k mi-lo-vá-ní, Svatohorská Ma-ri-a.

2. Uslyšel jsem krásný hlas, / Matka Boží volá nás: / Pojďte ke mně děti moje, / přišel čas, již přišel čas.
3. Kvítek růže spanilý, / slaví Pannu Marii, / zpěvné háje, květy máje, / chválu její zvěstují.
4. Poutničkové rozmilí, / pozdravujte Marii, / čistě srdce Boží Matce / darujme, ó darujme.
5. Převzácny náš klenote, / nejkrásnější na světě, / kdo má tebe, ten se z tebe / jako v nebi raduje.
6. Matičko, slyš volání, / prosíš za nás křesťany, / aby Bůh náš smiloval se / nad námi, ach nad námi.
7. Svatohorská Maria, / vyprosíš nám u Syna, / ať vždy víra, naděj, láska / mezi námi přebývá.
8. Zvláště rač se přimlouvat, / až my budem umírat, / bychom hodně Tělo Páně / přijali, ach přijali.

972

1. Ma - ri - a, ó jmé-no pl - né sla - sti,
 buď o - de všech ctěno po vší vla - sti.

Te - be, Mat - ko Pá - ně po-zdra-vu - jem,

žes i mat - ka na - še se ra - du - jem.

2. Buď věčně chválena, velebena, / nastokrát uctěna, oslavena! / Kdyby Tě nebe i zem chválily, / ještě by Tě hodně neuctily.
3. Boha jsi živého tvor i Máti, / mohl-li jiného víc Ti dáti? / Matka jsi, Panna jsi bez úhony, / čistoty, svatosti květ jsi vonný.
4. Počata bez hříchu prvotného, / zůstalas vždy prosta všeho zlého. / Protos povýšena s duší, tělem / nad kúry andělské Spasitelem.
5. Mocná jsi Královna nebešťanů, / Matka, císařovna pozemšťanů. / Kdo k tobě běže si útočiště, / pomoci, ochrany dojde jistě.
6. Líbezná denice na úsvitě, / hříšných slitovnice, pomoz hbitě! / Veď nás v své moudrosti vzhůru k sobě, / dítky volající, Matko, k tobě.
7. Zrcadlo vší ctnosti, dome zlatý, / stolice moudrosti, chráme svatý, / nádobo vznešená pobožnosti, / potěšení v bídě a v úzkosti.
8. Spanilé lilium, růže čistá, / něžné konvalium, Máti Krista! / Táhni nás svou vůní, líbezností, / na cestu tvých činů a tvých ctností.
9. Plná jsi milosti, Pán s tebou jest, / seslána z výsosti pro jeho čest. / Přispěj a ochraň nás v každé době, / vzdělávej nás v dobré dítky sobě.
10. Slavná ty na nebi panovnice, / všech, kdož tě velebí, pomocnice, / milostivým okem popať na nás, / Matko dobrotivá, po všechem čas.

1. Ó Ma-ri-a, přemilostná, hvěz-do ne-bes

vý-sos-ti, shléd-ni na nás, dí-t-ky svo-je,

Mat-ko pl-ná mi-lo-sti! O-tevř spá-sy

vě-čné zdroj, v lásce své se s ná-mi spoj, o-tevř

vě-čné spá-sy zdroj, v lásce své se s ná-mi spoj!

2. Tobě sloužit, tebe chválit / tebe ctíti v každý čas, / chceme v lásce ustavičné, / přijmi za své dítky nás! / [: A když hrozí světa boj, / otevř nám své lásky zdroj! :]
3. K tobě srdce naše touží / s oddaností dětinou, / spravuj naše náklonnosti, / nechať duše nezhyne! / [: Rány hříčů našich zhoj, / Boží lásky otevř zdroj! :]
4. Buď i stálou v boji stráží, / přispěj naší slabosti, / a když vůle ochabuje, / napomínej k stálosti! / [: Prapor tvůj je mocná zbroj, / pod ním řady naše spoj! :]

5. Hlavu hada potřela jsi, / tebe slávy zdobí jas, / kdo je v bouři světa zmitán, / k němu zní tvé lásky hlas: / [: „Jen se, dítě upokoj, / vzhůru ke mně ruce spoj!“ :]
6. Matko Páně, zbuduj sobě / mezi námi stánek svůj, / květy rajské víry, lásky / v srdci našem vypěstuj! / [: A kde lásky Boží zdroj, / tam se s námi věčně spoj! :]

1. Když těžkou rukou svo-jí tě ži-vot ve-de

vpřed a kříž za kří-žem sto-jí v té ce-stě be-ze

hvězd. Ne-ztrá-cej my-sli, ne-zou-fej

si! Ži-je Ma-ri-a, ži-je Ma-ri-a,

ž-je Ma-ri-a, dů-vě-řuj v ni!

2. Když ruce k nebi spínáš / a v duši se ti zdá, / že marně Boha vzýváš, / že marná prosba tvá: / Neztrácej myslí, ...
3. Když na pozemské pouti / tě krutě stíhá žal, / tvé naděje se hrouť / a štěstí prchá v dál: / Neztrácej myslí, ...

4. Když neduhem jsi sklíčen, / snad k lůžku připoután, / neb jazykem zlým ničen / a od všech pohrdán: / Neztrácej myslí, ...
5. Když přítel se ti cizí, / a nouze doléhá, / že každá naděj mizí / a srdce podléhá: / Neztrácej myslí, ...
6. Když srdce tobě drahé / ti anděl smrti vzal / a žití chvíle blahé / ti přešly v trpký žal: / Neztrácej myslí, ...
7. Když duši tvoji tíží / tak mnohých hříchů dluh, / že v srdce strach se plíží / zda odpustí ti Bůh: / Neztrácej myslí, ...
8. Když tmí se v duši tvójí, / když ďábel, tělo, svět / zle proti tobě brojí, / by v záhubu tě sved: / Neztrácej myslí, ...
9. Když všichni se tě spustí: / věz, Panna Maria / tě nikdy neopustí; / vždyť je to Matka tvá: / Neztrácej myslí, ...
10. Ať cokoliv tě kruší, / k Marii pohlédni, / jí odevzdej svou duši / ve chvíli poslední! / Neztrácej myslí, ...
11. Blah, hasnoucí kdo zraky / k ní v smrti upírá, / neb v náručí té matky / se dobře umírá. / Neztrácej myslí, ...
12. Až projdeš smrti branou / a vzejde věčný den, / svou Matkou milovanou / v ráj budeš uveden. / Neztrácej myslí, ...

1. Sva - tá Ma - ri - a, pros za nás, a - le - lu -

ja, a - le - lu - ja, a - by byl Bůh la -

skav na nás, a - le - lu - ja, Je - žíš Kris

tus, Spa - si - tel náš, a - le - lu - ja.

2. ..., pros za nás... (např.: Jene Neumanne)
3. Ó,..., pros za nás... (např.: Ó, Michaeli)
4. Svatý/á..., pros za nás... (např.: Svatý Františku)
5. Ó, svatý/á..., pros za nás... (např.: Ó, svatý Víte)
6. Mučedníci, proste za nás...
7. Apoštolé, proste za nás...
8. Svaté panny, proste za nás...
9. Všichni svatí, proste za nás, / aleluja, aleluja / aby Bůh byl laskav na nás, / aleluja. / Ježíš Kristus, Spasitel náš, / aleluja.

975

Na nápěv „Budíž vděčně velebena“, č. 801

1. **Budíž vděčně velebena**, / Matko Boží Maria, / že jsi Bohem vyvolena, / spasení nám zrodila. / [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]
2. Jako vonná růže krásná / přišlas na svět, Maria, / bys nám jako hvězda spásná / v cestu k nebi svítala. / [: Tebe ctíme, milujeme / srdcem celým, Maria. :]

1. Ma - ri - a, dnes k tvému trůnu dí - ky tvo - je

spě - cha - jí, ne - slas Kri - sta v či - stém lů - nu,

je - hož o - běť ko - na - jí. Nech nás zapět to - bě

chvá - lu v té - to do - bě, pros jen za nás

mi - lo - stně, ať hlas náš zní lí - to - stně!

2. Když jsi v stáji, Panno svatá, Krista světu vydala, / ústa duchů láskou jata slávu Boží zpívala. / „Sláva“ Bohu pějme, / čest a díky vzdejme, / že nám pokoj Bohem dán, / Synem Božím darován.
3. Spásu světa pastýřové vítají v tvém Dítěti, / věčné Pravdě mudrcové v něm se přišli klaněti. / Věřme pevně v Krista, / spása on je jistá. / Slova jeho neklamou, / svatá, věčná pravda jsou.
4. Když jsi v chrámě dítko Boží Otcí v oběť přinesla, / tu jsi, co Bůh na tě vloží, s Kristem trpět slíbila. / S tebou chcem se, Máti / Bohu v oběť dáti, / srdce Kristu věnujem, / proň i trpět slibuju.

5. Vždy se nesla k nebi vzhůru, Máti drahá, duše tvá, / zaznívá pak v svatých kůru plesem tvým dnes obloha. / Slavme i my stále / Boha, světců Krále. / Svatý, svatý, svatý jest, / vesmír hlásá jeho čest.
6. Obklíčena davem lidu zřelas Krista s radostí, / když podával kalich lidu, lámal chleba moudrosti. / Zde chléb, Páně tělo, / kalich krve Jeho. / Mezi námi dlí Syn tvůj. / S námi, Máti, se raduj.
7. Než Syn k spáse světa zlého křížem klesá obtížen / a za oběť lidstva všeho hle, na něm jsa pozdvížen, / klaň se duše jemu, / za nás raněnému! / Synu Boží vtělený, / dobyls nám ráj ztracený.
8. Podle kříže ty jsi stála plna vroucí lítosti, / tvoje ňadra hořem plála, vidouc jeho úzkosti. / S tebou, Máti lkáme, / hřichy své plakáme. / Pros, ať Syn tvůj milostný / nám je soudce slitovný.
9. Tebe, Matko, Syn tvůj Janu na ochranu odevzdal, / aby splatil lásku Pánu, uředník tě v dům svůj vzal. / Nám však sama sebe / dává v svatém chlebě, / v svátosti přichází k nám, / ochranu poddává sám.
10. Skončiv Kristus vykoupění, k Otcí zas se odebral, / tamto za tvé utrpení slávou tě korunoval. / Vypros požehnání, / v dobrém setrvání, / ať až pouť zde skončíme, / tam s Kristem tě spatříme.

1. Zdrávas, Panno, Koruno všech svatých, spásy na - ší

svě-tlá den-ni- ce, k zemi zá- říš z nebes sí- ní

zla- tých, ja- sný chrá- me Bo- ží Tro- ji- ce.

Pros, ať srd- ce pro- sté hří- chu vše- ho Je- ží- ši se

zce- la zasvě- tí, vdě- čně sla- ví pa- měť smr- ti je- ho

v pře- ta- je- mné té- to o- bě- ti.

2. „Sláva Bohu!“ z výšin hvězdných zněly / tichou noci
zvěsti blažené, / nad Betlémem sbory rajske pěly / víta-
jíce Slovo vtělené. / Kořime se s nimi Králi slávy, / srdce
plesá svatou radostí. / Tebe spolu v písni zbožné zdraví /
Matko Boží, plná milosti!

3. Velebíme s tebou nebes Pána, / Panno panen, Matko
přesvatá. / Mezi všemi ty jsi požehnaná, / bez poskvrny
hříchu počatá. / Věrný Pán je ve svém každém slovu, /

uč nás, Matko cesty jeho znát. / Ctít a plnit vůli Ježíšovu, /
celým srdcem Boha milovat.

4. Ó jak spěcháš, svatá Matko Páně, / s Božským dítětem
v síně chrámové / abys v obět' dala odevzdaně / Syna
svého, všecko blaho své. / Maria, co v srdci drahé máme,
/ s tebou nesem v obět' oddanou, / z rukou Božích kříž
též přijímáme, / těžkých zkoušek dny když nastanou.
5. „Svatý Bože!“ z Nazaretské chýše / denně zpěv tvůj,
Matko, vzhůru zněl, / s Božským Synem duchu v rajske
říše / s touhou lásky k trůnu Otce spěl. / Za nás pros, ať
v sboru nebešťanů / tebe zřime slávou zářící, / zpívající
s tebou tvorstva Pánu / „Svatý Bože, Svatý v Trojici!“
6. K nám se snížil Syn tvůj z trůnu slávy, / uprostřed nás
stánek míti chce. / Ježíš Kristus, Bůh a člověk pravý, /
všeho světa Pán a původce. / Vítej z nebe, Jezu dobroti-
vý! / Vstfíc ti plesá zpěv náš radostný, / klaníme se tobě,
chlebe živý, / Bože skrytý, Králi svátostný.
7. Beránku náš, Spasiteli milý, / ty jsi nás tak vroucně
miloval / na Golgotě v smrti teskné chvíli / v ochranu své
Matky dobré dal. / Buď ó Matko naší přimlůvkyní, / aby
Syn tvůj milostiv nám byl / a nám seslal z nebe jasných
síní / pokoj ten, jenž věrným přislíbil.
8. Nejsme hodni přijmout tebe, Pane, / hlas náš volá k tobě
ze hlubin, / prosbu slyš své Matky milované, / odpusť
hřích a sejmi tíži vin. / K tobě duše láskou zanícená /
touží vroucně Pane, sestup k ní. / Přítomností tvou ať
oblažena / zůstane vždy tvou jen svatyní.
9. Matko Boží, obět' dokonána / k Syna tvého stále paměti. /
Bohu čest a lidu milost dána, jak Pán určil ve své závěti.
/ Pro tu obět' andělů všech Paní / u trůnu nás zastaň
Kristova, / ať Pán žehná naši vlast a chrání, / v dobrém
síli nás a zachová!

1. **Ve jmé-nu tvém, ó, Bo-že za-čí-ná-me**

ko - na - ti sva - tou o - běť Kri - sto - vu,

s dy - chti - vou du - ší ve chrám po - spí - chá - me,

před ol - tář Pá - ně ze svých do - mo - vů.

Před te - bou v bá - zni na ko - le - na kle - sá

u - bo - host lid - ská vě - do - ma si vin,

vý - kři - kem lká - ní tlu - če na ne - be - sa:

Smi - luj se, Kri - ste, Sy - nu Ma - ri - in!

2. Betlémské pláně zpěvem zajásaly / v noci, jež Světlo světu vydala. / Pastýřům líce láskou něžnou plály, / Boha

když víra v chýši vítala. / Sláva buď tobě, Bože na výstostech, / pokoj dej stále lidstvu na zemi. / Marii chceme následovat v ctnostech, / jimiž zem zkvete jako růžemi.

3. Ježíši Kriste, tvoji blahou zvěstí / zákona lásky mluví kněžský ret, / pochodní chcem ji do všech končin nésti, / aby jí zapláhl opět celý svět, / Ze slova tvého tryská naše síla / v životě těžkém trní plodícím, / Maria Panna, tvoje matka milá, / bude vždy vzorem v tebe věřícím.
4. Zlatý klas poli, révě hrozen vína / vyrostl z útrov země v čistý plod, / z něho ti chystá oběť tvého Syna. / Bože náš, v účtě celý lidský rod. / Maria Panno, ty jsi se svým Synem / srdce své spjala k smírné oběti, / ke tvému srdci srdce svoje vinem, / dej, ať se Pánu zcela zasvětí.
5. Svatému Králi v nebes vysokosti / hosana pějí sbory andělů. / K Pánu kdo kráčí cestou nevinnosti, / dosáhne s nimi věčných údělů. / Pohlédni každý vzhůru k nebes báni, / Královna jasná v říši své se skví, / sepni své ruce k Matce milované, / uctívej vroucně Pannu Marii.
6. Sestoupil Pán k nám s nebes věčných stanů, / do způsob prostých božství svoje skryl. / K oltáři spějí davy nebešťanů, / aby se každý Pánu poklonil. / Padáme před ním i my na své čelo, / chcem, by se s námi země sklonila, / vždyť je tu ona svatá Krev a Tělo, / které nám čistá Panna zrodila.
7. Příteli duší, nebeský náš hoste, / po tobě touží srdce věřící, / milost tvá, Pane, mohutní a roste / v duši tvým Tělem vždy se sytí. / Ó dej nám, Pane, aby v duši čisté / vzkvétala ctností bílá lilie, / v úskalích žití uchovej nás jistě / v přečistém srdci Panny Marie.
8. „Jděte, již svatá oběť skončena je!“ / promlouvá kněz k nám slovo závěrem. / Půjdem z místu pozemského ráje / se Světlek dále světa večerem. / Životní oběť doma začnem nyní, / požehnej nám, ó Pane, silou svou. / Ó, kéž nás jednou v nebes věčné síni / přivine Panna v náruč mateřskou.

1. Pospěš, du-še, do sva-ty - ně, k nej-svě-těj - ší

o - bě - ti, a - však nej-dřív znej se k vi - ně,

hří- chů. za - čni že - le - ti. Po-tom k lás-ce

Ma - ri - i - ně s pros-bou o - brať po - hled svůj.

V ne-bi mo-cná Pří- mluv - ky - ně, za nás hří-šné

o - ro - duj. Ja - ké bla - ho v pou - ti zdej - ší,

že tě mů-žem Mat-kou zvat, zdrá - vas, Pan-no

nej - krá - sněj - ší, zdrá - vas, zdrá - vas na - sto - krát!

2. Boží Moudrost blahou zvěští / hloubky své nám odkrývá. / Ó, jak velké taje štěstí / duše přitom prožívá! / Co v tvé nitro doved vnést / andělského posla ret, / že z tvé čisté ratolesti / vypučí nám Boží květ! / Jaké blaho...
3. Chléb a víno kněžské dlaně / k oběti již zvedly výš. / Když se, duše, díváš na ně, / zda jim také rozumíš? / Po příkladu Matky Páně / uměj sebe v obět' dát, / i když v slzách vlnou skráně, / nepřestávej milovat! / Jaké blaho...
4. Svatý pokrm nám se chystá / v nejsvětější Svátosti. / Přístup, vždyť tu dosti místa, / kdo jsi v rouchu milosti. / S Marií zdrav svého Krista! / Kéž by v tobě oheň vzplál / jako v ní, když dozajista / vzkříšen se jí ukázal! / Jaké blaho...
5. Ještě jenom malou chvíli, / potom vrátíme se zpět. / Bychom v žití nezbloudili, / kdo nás bude provázet? / Apoštolům Ducha síly / vyprosila Tvoje dlaň: / buď i s námi cestou k cíli, / požehnáním svým nás chraň! / Jaké blaho...
6. Drahá Oběť skončena je. / I Tvůj život dokonal, / leč tvůj Ježíš v sídlo ráje / s tělem s duší si Tě vzal. / Kéž by každý umíraje / u Tvých nohou znaven kles: / „Hle, má duše, Matko, Tvá je! / Provázej ji do nebes!“ / Jaké blaho...

1. Ó, Mat - ko Pá - ně, mat - ko raj - ských
pojd' mi - lo - stí v mou du - ši chví - li

krás, ty víš, co srdce tíží, do rukou
zas, když bol se kolem šíří,

svých vem srd-ce blou-dí-cí, dej smi-lo-vá-ní

du - ši pro-sí-cí, Ma - ri - a, Ma - ri -

a, Ma - - - ri - a.

2. Pojd' se mnou krajem mého domova, / do lesů vonných květů, / pojd' se mnou krokem z domu otcova, / do širých dálek světů, / buď světlem lásky v temnu duši mé, / buď v žití vše, co moje jediné. / Maria, Maria...
3. Pojd' krajem lásky vlasti nejdražší, / sbor věrných tvých zde jásá, / a staletí vzpomínka nejsladší / hlas otců tebe hlásá, / ten národ tvůj se k tobě obrací, / jenž víru svou u tebe neztrácí. / Maria, Maria...
4. Pojd' k nemocným, jimž život prchá v dál, / jim smutek v duši utiš, / vrať světlo lásky, kde je život vzal, / volání moje uslyš. / Dej zdraví tam, kde duše odchází, / a dobro tvé kéž vždy nás provází. / Maria, Maria...

5. Pojd' k zemřelým, jež trpí muka zlá, / vem v milost prosbu vroucí, / vždyť tvoje láska slitování má, / nad duši nehy-noucí. / Ty bolest mou i prosby moje znáš, / ty vyslyšíš Zdravas i Otčenáš. / Maria, Maria...

6. Zář květů bílých věncem nádhery, / tvůj zdobí stánek sva-tý / a srdcí věrných něžné údery / v ten úsměv vděkem jatý, / to vše je láska, kterou Maria, / na celém světě zní ti „Gloria“. / Maria, Maria...

1. Ať zpě-vo-vé sla-vně za - zně - jí, ať
ať kde-ko-li kře-sťa-né pě - jí, se

na - pl - ní pro - sto - ry dnes, By
ra - dost - ný roz - lé - há ples.

po - cta a chvá - la Al - fon - su se

dá - la, jak ot - ci a svět - ci slu - ší.

2. On vzorem byl celému světu / jak víry a naděje též, / a z lásky on hlásal tu větu, / že v hříchu je zhoub a lež, / [: že blaho jen v ctnosti, a že na věčnosti / se stkvít bude toliko ctnost. :]
3. Jej neděsí cesty a stáří, / by v pracích svých chvilku jen stál: / nechť parno a zima ho moří, / pro duše by život

svůj dal. / [: On Ježíše hlásá, a v něm že jen spása, / jenž krví svou vykoupil svět. :]

- Jenž z lásky se v hostii skrývá / a bydlí na oltářích zde, / kde každému útěchou bývá, / i každého milostně zve, / [: jenž lační a žízní, jež břemena trýzní, / že v svátosti nalezne vše. :]
- Kde Alfons jak kazatel řečnil, / kde knihy jak mudrc byl psal, / tam uctění svátosti zvětčil, / tam úctu též Marii vzdal. / [: Je miloval, chválil, před útržkou hájil, / pro Ježíše, Marii žil. :]

987

Na nápěv „Vroucně vzýván“, č. 835

- Oslavujeme syna české matky**, / pozdravujeme svého krajana, / řeholníka, biskupa a světce, / milého nám Jana Neumanna. / Krista Pána věrně následoval, / jemu patří naše oslava, / radostnou ať chválou zahlaholí / jeho krásná rodná Šumava.
- Jeho láskou byly duše dětí, / kterým kdysi žehnal Kristus Pán. / Tak mu vzdával svatý biskup díky, / křesťansky že sám byl vychován. / Svatý Jene, všechny naše děti / vezmi do své mocné ochrany, / jejich otcům, matkám vypros sílu / vychovat z nich dobré křesťany.
- Uchvácený láskou Boží k lidem / celý život Kristu zasvětil. / Hoří touhou všem ji dále sdílet / i za cenu velkých obětí. / Přimlouvej se, otče, za náš národ, / by se s vírou k Bohu přiblížil. / Vypros naši době svatě kněze, / v nichž by Kristus mezi námi žil. /
- Z utrpení Páně čerpal sílu / pro svou těžkou službu pastýře, / když se trápil v cizím světadílu / nejednotou duší ve víře. / Vyprošuj nám, o co Kristus žádal / Otce při Poslední večeři: / ať jsme v lásce, víře sjednoceni, / ať mu naši bratři uvěří.

- Trpělivě nesl svoje kříže, / lidskou zlobu, četné nemoci, / druhé spěchal zbavit jejich tíže, / stále připraven jim pomoci. / Ochraňuj nás proti pokušení / v těžkých chvílích dbát jen o sebe, / uč nás chápat v každém utrpení / bohatý zdroj zásluh pro nebe.
- Cílem tvého počínání bylo, / aby Bůh byl ve všem oslaven. / Když tě volal k sobě znenadáni, / byl jsi k němu vejít připraven. / Pomoz nám, ať věrně v každé chvíli / vyplníme vůli Otcovu, / ať jsme bdělí, bychom neztratili / cestu k nebi, svému domovu.

988

1. **Ne - beš - tí ka - va - lé - ro - vé,** vin -
vy jste mé svat - by druž - bo - vé, ved' -
šuj - te ště - stí, Ne - věs - tu mou, vám
te z ne - ště - stí.
se vě - ří. Mně a vám se o - na svě - ří. Ved' -
te ji an - dě - lé, ke mně, ar - chan - dě - lé.

- Hrnou se do nebeského / paláce hosti, / jest z pokolení lid -
ského / milenek dosti. / Musí pozadu zůstat / svět, a proto
i zoufati. / Již mu [s pytle] dali: / místo jej mně vzali.

3. Ó Michale, můj rytíři, / meč již vytáhni. / Ó věrný dušič
vartýři, / tě nevyhání / žádná z tvé moci zchytralost, /
v tobě jest obrova stálost, / veď milou mou ke mně, / přej
hostinu ve mně.
4. Před tebou ať peklo běží, / jeho lámej brány. / Ať Luciper sra-
žen leží / od Božské rány. / Ať se tělo nevypíná, / podej mu
žluč místo vína, / zkoř jeho šibalství, / pokutuj nedbalství.
5. A tak se ke mně dostane / Choti má milá. / Nic proti ni
nepovstane / hříšného díla. / Ty ji stále buď při boku, /
popřej ji tvého poskoku. / Ten ať jest tvůj tanec: / zhyne
pekla kanec.
6. Tak za mně se teď přimlouval / můj Ženich milý. / K mé
pomocí vás namlouval, / pázata bílý. / Tak vás jmenuji,
andělé: / k vám volám, ó archandělé! / Slyšte mé žádosti, /
činte mně zadosti.
7. Když můj milý měl vyjiti / od Otce svého: / a na tento svět
přijiti / dlé těla mého: / tu převeselou novinu / (aby lidskou
zetřel vinnu) / Gabriel zvěstoval, / člověk se zrađoval.
8. Když já budu umírati: / tu poštu přines. / Když budu oči
svíráti: / mně k Bohu vynes. / Ujist' mne, že mne miluje /
ten, jenž na nebi kraluje. / Ó postmístře Páně, / nezapo-
meň na mně.
9. Tobíáš zraku drahého / pozbyl v starostí, / lékaře dostal
zběhlého / s velkou radostí. / Oči mé jsou zaslepené, /
marností lepem zlep[e]jně: / Budiž, Rafaéli, / k mému
zdraví smělý.
10. Častěji mně omáměly / těla krmičky, / mně poddanou
stále měly / tvé, světe, hříčky. / Ach, strážce můj, žluč po-
dávej, / mne metlám, bičům oddávej. / Tak bůjnost mou
splatím, / dlůh všecek zaplatím.
11. Anjelé, mojí vudcové, / ruce podejte. / Nebeské svadby
družbové, / mne Kristu dejte. / S kterým bych se radovala /
a na věky hodovala. / V nebeském paláce / k té pomozte
lásce.

Vstupní zpěv

1. Před ol - tá - řem Nej - vyš - ší - ho chví se lidské

bí - dy stín, slož se na - šich hří - chů tí - ho

v mi - lo - srd - ný Bo - ží klín. S lí - to - stí nechť

v du - šich ro - ste lá - ska k Bo - hu pře - sva - tá,

za nás v ne - bi vrou - cně pro - ste, a - po - štol - ská

kní - ža - ta! Sva - tý Pet - ře, sva - tý Pa - vle,

v ú - stre - ty dnes pě - jem vám; buď - te slou - py

na - ší ví - ře, u - pe - vně - te du - ší chrám!

2. „Sláva, sláva“, zahlaholil / nebešťanů svatý ret / když
Syn Boží v jeslích svolil / životem nás provázet. / Kráčeje,
Pane, s námi spolu, / nedej klesnout v únavě! / Po vzoru
Tvých apoštolů / kéž jsme Bohu k oslavě! / Svatý Petře...

Před evangeliem

3. Zajde vše, co v sobě chová / vesmír širý, daleký, / jenom
svatá Boží slova / trvat budou navěky. / Nechať v srdce
naše vzrůstá / a tam ohněm zasálá / blahá zvěst, již kdysi
ústa / apoštolů hlásala! / Svatý Petře...

Obětní průvod

4. Nechať touhou rozechvělá / duše k nebi zaletí, / aby
vroucně účast měla / na nejdražší oběti. / Svatí naši
apoštolé, / příklad ve Vás zříme plát: / Naučte nás ve své
škole / Bohu žít a umírat! / Svatý Petře...

Přijímání

5. V celém světě poklad není, / jenž by splatil Boží hněv! /
K životu jsme vykoupeni / skrze Beránkovu Krev. / Kriste,
dej, ať touto cenou / z hříchů všichni povstanem, / zemi
v Krvi očištěnou / naplň již svým pokojem! / Svatý Petře...
6. Odkud sílu čerpali jste, / apoštolé k pracím svým? / Tys
je sílil, sladký Kriste, / nejsvětějším Tajemstvím! / K stolu
Páně v této chvíli / dychtivě, má duše, spěj! / Přijď, ó
Kriste, Zdroji síly, / příbytek v mém srdci měj! / Svatý
Petře...
7. Před Tebou se, Bože, klaní / v prachu země naše skrání /
Ó, kéž svoje požehnání / udělí nám Tvoje dlaň! / Jako
kdysi ve svět širý / apoštolů oheň plát, / tak i my nechť
světlo víry / odsud zaneseme v dál! / Svatý Petře...

Závěr

8. Skončena již oběť svatá, / budiž Tobě, Pane, dík! / Ještě
s jednou prosbou chvátá / duše v tento okamžik: / Pod
ochranou apoštolů / kéž nám plyne žití čas, a pak jednou
po všem bolu, / Bože, v nebe uveď nás! / Svatý Petře...

1. V zkroušenosti srdce svého k to-bě
dnes přicházíme, bychom tě, Bohavel-
kého, oslavili srdečně. Kdož je,
kým by božská láska nepohnula k věčno-
sti, kterou jeví každá částka celé
při-ro-ze-no-sti.

2. Budiž tobě věčná chvála / na nebi i na zemi, / čest
a chválu Tobě vzdává / všelikeré stvoření. / Tys Otce
všech, pokoj žádáš, / od svých dítek v každý čas, / pokor-
ným odměnu dáváš, / oznámil nám božský hlas.
3. Slovo Tvé je utěšené, / vede k věčné radosti, / kdo jen
slyší je pozorně / a plní s ochotností, / ten nabývá dosti
síly, / útěchy a moudrosti, / zvláště však v poslední chvíli /
bývá pln důvěrnosti.
4. Kněz ti nyní obětuje / chleba, vína částečku, / přijmi,

Pane, tuto oběť / za nás i Církev všecku. / Jsmeť my sice pro své viny / milostí tvých nehodní, / však želíce provi-nění / naleznem odpuštění.

5. Svatý je Bůh, / svatý, svatý, / On byl prve, než byl svět, / bude, když pominou světy. / On nezná mezí, ni let. / Cherubíni, prozpěvujte / Pánu Bohu věčnému, / Serafíni, chválu vzdejte / jménu jeho svatému.
6. Na oltářích přítomného / Spasitele majíce, / Pána tak mi-lostivého / ctěme bez hříchu jsouce. / Jeho Tělo na smrt dané / ať nám slouží k spasení, / Krev jeho pro nás vylitá / k věčnému oslavení.
7. Jezu Kriste, Boží Synu, / jenž v Svatosti přebýváš, / který zhladiv všecku vinu / nám za pokrm se dáváš. / Nedopušť, bychom tvé Tělo / nehodně požívali, / k zahynutí se k věčnému / tím jednou nedostali.
8. Oběť chvály obětujme, / tak plnic Pánu sliby, / pokoj, lásku zachovejme, / spolu pro všechny doby. / Jako jedno slunce svítí, / tak jen jeden říd' nás Duch, / pak věčným štěstím nasytí / nás náš dobrý, velký Bůh.

sr - dce vzplá - la či - stým o - hněm v ja - sný žár,
a - by - vrou - cí dík ti vzda - la za pře - sva - tý
kněž - ství dar. Tvo - je lá - ska ne - zná me - zí,
co ti za vše mů - žem - dát? V kněžství, vě - čný
Ve - le - kně - zi, chce - me te - be - mi - lo - vat.

991

1. S knězem v tomto o - ka - mži - ku před Tebou se
ko - ří - lid, Bo - že, vel - ký Sli - to - vní - ku,
rač nám vi - ny od - pu - stit! Kéž by - na - še

2. Slovem Božím zachvívá se / požehnaný kněžský ret. / Ó, kdy ke své vlastní spáse / naslouchat mu bude svět? / Kněžská srdce učíš silná, / v Duchu svatém dej jim růst, / věčná pravdo neomylná, / promluvej k nám z jejich úst! / Tvoje láska...
3. Chleba dar a kalich vína / pozvedá kněz před tvou tvář. / Naše dlaně se k tobě spíná, / srdce kladouc na oltář. / Rač je přijmout s blahou lící! / Chceme kněžství prospěti: / dej, by kněží, obětníci, / sami byli obětí! / Tvoje láska...
4. Božská moci kněžských dlaní, / kdo tě může chápat jen? / Tajemství se duše klaní: / Ježíš je tu přítomen! / Pouhé slovo tvého sluhu / na oltář tě, Pane, zve! / Věru, kněz je Kristus druhý, / dej mu tedy srdce své! / Tvoje láska...
5. Hostina je připravena, / kdo jsi čist, jsi na ni zván! / Neko-nečná její cena, / pokrmem je Bůh a Pán! / Kéž tvá duše

při tom cítí / velkou Boží dobrotu, / že to kněz, jenž tebe
sytí / svatým chlebem k životu! / Tvoje láska...

6. Kněžská dlaň se zvedá znovu, / naznačujíc svatý kříž. /
Zda v ní ruku Ježíšovu, / moje duše, vlastně zříš? / Pane,
v toto požehnání / lásku svého Srdce vlej, / všem svým
kněžím božskou dlaní, / Spasiteli, požehnej! / Tvoje
láska...

1. **Segne Du Maria**, segne mich Dein Kind. / Daß ich hier
den Frieden, dort den Himmel find! / Segne all mein
Denken, segne all mein Tun, [: Laß in Deinem Segen Tag
und Nacht mich ruhn! :]
2. Segne Du Maria, alle die mir lieb, / Deinen Muttersegen
ihnen täglich gib! / Deine Mutterhände breit auf alle aus,
[: Segne alle Herzen, segne jedes Haus! :]
3. Segne Du Maria, jeden der da ringt, / Der in Angst und
Schmerzen, Dir ein Ave bringt. / Reich ihm Deine Hände,
daß er nicht erliegt, [: Daß er mutig streite, daß er endlich
siegt! :]
4. Segne Du Maria, unsre letzte Stund! / Süße Trostesworte
flüstre dann Dein Mund. / Deine Hand, die linde, drück
das Aug uns zu, [: Bleib im Tod und Leben unser Segen
Du! :]

1. **Großer Gott, wir loben dich**, / Herr, wir preisen deine
Stärke. / Vor dir neigt die Erde sich / und bewundert
deine Werke. / Wie du warst vor aller Zeit, / so bleibst du
in Ewigkeit.
2. Alles, was dich preisen kann, / Kerubim und Serafinen /
stimmen dir ein Loblied an, / alle Engel, die dir dienen, /
rufen dir stets ohne Ruh': / Heilig, heilig, heilig! zu.
3. Heilig, Herr Gott Zebaoth, / heilig, Herr der Himmelshe-
ere, / starker Helfer in der Not! / Himmel, Erde, Luft und
Meere / sind erfüllt von deinem Ruhm; / alles ist dein
Eigentum.

4. Der Apostel heil'ger Chor, / der Propheten hehre Menge,
/ schickt zu deinem Thron empor / neue Lob- und Dank-
gesänge; / der Blutzengen lichte Schar / lobt und preist
dich immerdar.
11. Herr, erbarm, erbarme dich. / Lass uns deine Güte
schauen; / deine Treue zeige sich, wie wir fest auf dich
vertrauen. / Auf dich hoffen wir allein; lass uns nicht
verloren sein.

994

1. **Dans ton sanctuaire**, / L'abri des pécheurs, / Entends,
bonne Mère, / Le cri de nos cœurs! / Ave, Ave, Ave Ma-
ria; Ave, Ave, Ave Maria!
2. Tes enfants rebelles, / Veulent devenir, / Des enfants
fidèles, / Daigne les bénir! / Ave...
3. Demande toi-même, / Vierge, en notre nom, / La grâce
suprême, / Du divin pardon! / Ave...
4. En cette vallée, / D'épreuve et de pleurs, / Vierge immaculée,
/ Calme nos douleurs! / Ave...
5. Vierge, en toi la France, / Dans ces tristes jours, / Met
son espérance: / Viens à son secours! / Ave...
6. Dame des Victoires, / Rends-lui désormais / Ses ancien-
nes gloires, / Ses beaux jours de paix! / Ave...
7. Deux mots, tendre Mère, / Résumant nos vœux: / T'ai-
mer sur la terre, / Et te voir aux cieux! / Ave...

995

1. **Zdrowaś Maryja, Bogarodzico!** / Błagamy Ciebie, świę-
ta Dziewico, / Niech łaska Twoja zawsze nam sprzyja, /
Módl się za nami, Zdrowaś Maryja!

2. Wśród czystych duchów, w obliczu Pana, / Tyś przena-
jświętsza, niepokalana, / Jak w pośród kwiatów wonna
lilija, / Jak wśród gwiazd zorza, Zdrowaś Maryja!
3. Ty, coś karmiła świata zbawienie, / I nam, jak Matka, daj
pożywienie, / Niech brak żywności nas nie zabija, / Broń
nas od głodu, Zdrowaś Maryja!
4. Ty, coś płakała nad śmiercią Syna, / Przez twe łzy gorz-
kie, Matko jedyna, / Oddał śmiertelność, co lud zabija, /
Broń nas od moru, Zdrowaś Maryja!
5. Ty, coś płomieni innych nie znała, / Tylko miłością Boską
pałała, / Spraw, niechaj pożar dom nasz omija, / Broń nas
od ognia, Zdrowaś Maryja!
6. Ty w całym życiu łagodna, cicha, / Daj, niech pokojem
kraj nasz oddycha, / Niech duch niezgody nas nie rozbija, /
Broń nas od wojny, Zdrowaś Maryja!
7. Ty, coś Chrystusa w łonie poczęła, / Pokorą życia wśród
nas stęnęła, / Chroń nas od pychy, wdzięczna lilijo, / Daj
bratnią miłość, Zdrowaś Maryja!
8. Ty, coś ubóstwem była odziana, / Chroń od chciwości,
cechy szatana, / Zasłoń od nędzy, co lud zabija, / Daj
mierność w życiu, Zdrowaś Maryja!
9. Królowo nasza wśród Cherubinów, / Usłysz głos ziemi
nieszczęsnych synów, / Co się do tronu Twojego wzbija, /
Ratuj nas, Matko, Zdrowaś Maryja!
10. Niech nasze ziemskie znikną cierpienia, / Spuść nam
z niebiosów gwiazdkę zbawienia, / Niechaj zgryzota dom
nasz omija, / Zasłoń swą tarczą, Zdrowaś Maryja!
11. Błogosław ziemię, ojczyste łąny, / Cele godziwe i kraj
kochany, / Błogosław naród, wdzięczna lilijo, / Boś nam
Królową, Zdrowaś Maryja!
12. Dzięki, Ci Matko, nasze składamy, / Za to, co w życiu
z Twej łaski mamy, / Niech Twoja litość zawsze nam
sprzyja, / Wspomóż nas wiernych, Zdrowaś Maryja!

Odpovědi ke svatohorským zpěvům

Antworte der Heiligerberger Gesänge
Acclamation chant de la Montagne Sainte
Acclamation of the Holy-Mountain-Chant

996

Svatohorský Zdravas

nejčastěji v liturgickém mezidobí

Buď nám mi - lo - sti - vá, o - ro - duj za - nás,
Mit Dei-ner Gnä-dig-keit, nun, auch in E-wig-keit,
Be mer-ci-ful to us, you are o-ur hope,
Aie pi-ti-é de nous, tu est no-tre es-poir!

ó Pan-no Ma - ri - a!
seg - ne uns, Ma - ri - a!
pray for us, Ma - ri - a!
In - ter - cré-de pour nous!

997

Anděl Páně

v době adventní a ráno při prvním výstavu

Sva - tá Ma - ri - a, Matko Bo - ží, pros za - nás

hří - šné, nyní i v hodinu smrti naší. A - men.

V liturgickém mezidobí se pokračuje:

K: Oroduj za nás Svatá Boží Rodičko!

L: **Aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních!**

V době adventní:

K: Anděl Páně zvěstoval Panně Marii.

L: **A ona počala z Ducha svatého.**

V době vánoční:

K: Po porodu, Panno, jsi zůstala neporušená.

L: **Svatá Boží Rodičko, přimlouvej se za nás!**

V době postní:

K: Oroduj za nás, bolestná Panno Maria!

L: **Aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních!**

V době velikonoční:

K: Raduj se a plesej, Panno Maria, aleluja!

L: **Neboť Pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja!**

Závěr (pro všechny doby společný):

K: Modleme se: ...

L: **Amen!**

K: (celé sám): S Božským dítětem Máti rač nám požehnání dátí.

L: **Staň se!**

998

Stála Matka

v době postní

Pros za nás, Ma-tko mi-lo - sti, ať krev Sy-na,
tvé ža - lo - sti na nás nej-sou ztra ce-ny,
na nás nej-sou ztra-ce -ny!

999

Vesel se

v době velikonoční

Ra-duj se Ma-tko Bož-ská a pros za nás,
Panno či - stá! U - slyš nás, Kri-ste Pa - ne,
na pro-sby Ma-tyky své mi - lé!

V liturgickém mezidobí se pokračuje:

K: Oroduj za nás Svatá Boží Rodičko!

L: **Aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních!**

V době adventní:

K: Anděl Páně zvěstoval Panně Marii.

L: **A ona počala z Ducha svatého.**

V době vánoční:

K: Po porodu, Panno, jsi zůstala neporušená.

L: **Svatá Boží Rodičko, přimlouvej se za nás!**

V době postní:

K: Oroduj za nás, bolestná Panno Maria!

L: **Aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních!**

V době velikonoční:

K: Raduj se a plesej, Panno Maria, aleluja!

L: **Neboť Pán vpravdě z mrtvých vstal, aleluja!**

Závěr (pro všechny doby společný):

K: Modleme se: ...

L: **Amen!**

K: (celé sám): S Božským dítětem Máti rač nám požehnání dátí.

L: **Staň se!**

